

Ponedjeljak, 22. jul 2002.
Svedok K-32
Svedok Zoran Lilić
Svedok Dragan Karleuša
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate pola sata do 45 minuta preostalih za ispitivanje ovog svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam hteo, gospodine Mej (May), da zatražim da mi malo produžite vreme, jer sam u međuvremenu dobio nove podatke. Ljudi reaguju na ovo svedočenje i može se lako pokazati...

SUDIJA MEJ: Dozvolite da vidimo kako će stvari da se razvijaju. U ovom trenutku imate 30 do 40 minuta.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste govorili o tome da...

SUDIJA MEJ: Transkript nam u ovom trenutku ne radi. Zapisnik se vodi, ali se ne pojavljuje na našim ekranima. Dobićemo ga kasnije, nadamo se da će tokom pauze to da se popravi. Ne želimo da zadržavamo suđenje zbog toga. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste vi izneli netačne podatke u vezi sa aktivnostima vaše jedinice, imam više pitanja u vezi sa tim. Da li znate da je u vašoj jedinici u toku 1998. i 1999. godine poginulo 63 pripadnika jedinice, a 300 ranjeno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja znam za mali broj što je poginuo, a za toliki ne. I većina je vojske ginula samo bez veze sa naše strane, a od UČK (OVK, Ushtria Clirimtare e Kosoves), nisam upoznat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne razumem to šta znači "ginula vojska bez veze"?

SVEDOK K 32 – ODGOVOR: Kako da vam to objasnim? Recimo, znam za jedan slučaj kad su ulazili vojnici u vojno vozilo i prilikom voženja vojnik poginuo od strane drugog vojnika. Puška mu opali i pogodi ga u glavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste već objasnili da su poginuli vojnici zbog loše organizacije, to vi tvrdite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vam iznosim podatke da je 63 poginulo i da je 300 ranjeno. Je li vi hoćete da kažete da oni nisu poginuli u borbama nego su se međusobno poubijali zbog loše organizacije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To što vi kažete, ta cifra, nije tačna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, o tome postoje zvanični podaci. A da li znate da je na području na kome se nalazila ta jedinica, to su Prizren (Prizren), Suva Reka (Suhareke), Orahovac (Rahovec) i Đakovica (Gjakove), 230 vojnika i 72 pripadnika policije poginulo u borbama sa UČK i u bombardovanju, a ranjeno 538?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li znate u vezi sa onim pljačkama u kojima ste, kako ste rekli, vi učestvovali, pošto ste otimali robu iz prodavnica koju niste plaćali...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da teče postupak pred Vojnim sudom u Nišu protiv 45 pripadnika vaše jedinice, a i cele brigade preko 300, a protiv dvojice teče postupak za ubistva?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas, ovde je spisak prijavljenih sudu za ovo šta ovaj svedok govori, što ukazuje na činjenice da on ne govori istinu i evo, ja ga prilažem kao dokazni predmet, ukoliko hoćete da ga uzmete.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim da se pokaže spisak. Molim da se to pokaže Tužilaštvu. Da, nastavićemo, a Tužilaštvo može da pogleda to u međuvremenu. Molim da poslužitelj sedne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vezi sa onom dvojicom zarobljenih, da li znate da, osim što su imali civilne pantalone, da su imali gore uniformu UČK, pancire, automatsko oružje i po četiri okvira za pušku kad su zarobljeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja to video nijesam. Imali su jakne na sebi, nisu imali uniforme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to šta ste vi videli ili niste videli, to smo objasnili prošli put. Da li znate da je kuća koju je gađao tenk, koju ste opisali u selu Meća (Meqe) uopšte nije bila u selu Meća nego na ulazu u selo Kramovik (Kramovik)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja kako sam pokazao kuću, oni su rekli da je selo Meća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko vam je to rekao šta je i gde je kuća i otkud vi to znate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bio sam tamo da im pokažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno, molim vas, da je ta kuća bila pretvorena u bunker koja je sa severne strane imala

džakove sa peskom, a sa druge strane iskopan rov i da je iz te kuće UČK držao pod vatrom policijski punkt i most? Je li to tačno ili nije?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim? Ali to stoji u službenim izveštajima, gospodine K-32.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kod vas tu stoji sve, izgleda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su borbe u selu Meća trajale tri dana i da je UČK napadao sa kote 385 iz pravca Rakovine (Rakovine)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne znam, a znam da smo bili tri dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je neko poginuo, na primer policajac?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Znam da je ranjen policajac, a da li je poginuo ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Policajac koji se zove Lilić iz Beograda?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: E, to ne znam da li je poginuo, ali...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Obojica morate da pravite pauze između pitanja i odgovora. Izvolite, sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrdite da ste vi slušali veze, pomoću čega su održavane veze?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pomoću radio stanica, onih malih radio stanica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidite, ja imam podatak da je zabranjen radio saobraćaj i da je samo i da je veza održavana preko kabla lokalnog i preko relejne veze. Kako ste vi kao vojnik to mogli da čujete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam ja bio gluv i ćorav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne verujem, pošto izgledate potpuno zdravi. Mislim da je razlog drugi.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Normalno da sam video.

SUDIJA MEJ: Gospodine svedoče K-32, možda je za vas iritirajuće da vam se postavljaju takva pitanja, ali ipak moram da vas podsetim da ste na Sudu. Samo odgovorite, recite ako se ne slažete da se ne slažete, da to šta se iznosi nije istina i to je dovoljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kako se javljao, kojom šifrom se javljao komandant brigade koga ste slušali kako govori? Kojom se šifrom javljao, po imenu i prezimenu ili nekom šifrom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Šifrom, ima tamo lozinka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne mogu se setiti lozinke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne možete da se setite lozinke, ali ne znate da je bila i sećate se šta je razgovarao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Prošlo je toliko godina. Ne mogu baš detaljno sve da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da se vaš otac koji je došao da vas poseti u Nišu i dovede posle u vojsku, bavio prebacivanjem Albanaca do Plava, a onda ka Italiji (Italy) i da je za taj posao uzimao novac?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O tome postoje podaci. A da li je tačno, gospodine K-32, da je glavna veza bio izvesni Bujević, Rujević izvinjavam se, ne Bujević. Rujević, limar iz Peći (Peje), koji ima nadimak "Bajo"?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on je bio kod vas za vreme NATO agresije, dok je njegov brat bio čitavo vreme u Peći i kasnije se zaposlio u policiji UNMIK-a (United Nations Mission in Kosovo) na Kosovu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su vas oni vrbovali da ovde svedočite da biste izravnali račune i oprostili vam dugove?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo taj Rujević?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A rekli ste da su teroristi bili slabo naoružani i da su imali većinom lovačke puške, je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jedan je imao lovačku pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, pogledajte ove podatke zaplenjene i pronađena sredstva prilikom obezbeđenja državne granice, maj 1998. godine, decembar 1998. godine. Ja ću da ga dam kao dokazni predmet, govori se samo, znači, o ovoj jedinici sa spiska. Samo da citiram nekoliko stavki. Automatska puška kineske proizvodnje 418, poluautomatska puška kineske proizvodnje 453, municija, na primer, ima ovde stavki stotinu, ali municija 114.552 komada, a onda ova u sanducima, koliko stotina sanduka, pa albanska municija različitih kalibara, 111.152 i tako dalje, mine za minobacač 60 milimetara, 117 milimetara, kumulativnih mina kineskih 271 i tako dalje, metaka za 12,7 milimetara "browning" (Browning), teški mitraljez 3.401 za 12,7 milimetara drugi teški mitraljez 10.000 i tako dalje...

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da odgovori, gospodine Miloševiću. Gospodine svedoče K-32, samo trenutak, gospodine Miloševiću, gospodine svedoče, da li znate išta o ovom spisku koji vam je pročitao ili bilo šta o ovoj vrsti naoružanja kod OVK?

SVEDOK K-32: Znam samo da su nalazili oružje, baš ovo što je gospodin Milošević spomenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas da ovo stavite kao dokazni predmet da svedok ne govori istinu.

SUDIJA MEJ: To je komentar, a na nama je da odlučimo o tome, ali svakako ćemo da uzmemo u obzir ovaj dokument. Molim vas, pokažite ga Tužilaštvu. Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko ste puta u martu i aprilu bili na graničnom prelazu Vrbnica i kojim poslom?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na graničnom prelazu Vrbnica?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nekoliko puta, ne mogu da se setim tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, govorili smo o selu Meća, a recite mi, molim vas, vi kažete da je vaša borbena grupa bila druga borbena grupa i da se nalazi u selu Damjane (Damjan)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da u selu Damjane nije bila druga borbena grupa nego treća borbena grupa?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja, koliko znam, druga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a gde je vojska bila smeštena u selu Damjane?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Po kućama, napuštenim kućama i u školama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po kućama i u školama?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U selu Damjane?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tačno je, koliko ja znam, da je vojska bila u zgradi zadruga van sela i u metalnim kontejnerima koji su postavljeni severno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da, bilo je i u tim kontejnerima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da i u kontejnerima je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja sam vas pitao gde je bila smeštena, vi kažete po kućama i školama. Ja vam kažem da je u zadruzi, u metalnim kontejnerima. Dakle vi govorite potpuno drugu stvar?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: I u kućama i u školama i u kontejnerima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro. A dobro, pošto ste rekli da je vojska bila dva kilometra na teritoriji Albanije (Albania), recite da li ste ikad bili na graničnoj liniji?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste bili na graničnoj liniji?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, bio sam blizu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su se karaule nalazile ispred vas prema Albaniji?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako je onda vojska bila na teritoriji Albanije kad je karaula ispred vas?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam bio na karauli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kako ste onda, ako su karaule bile ispred vas, a vi bili okrenuti prema Albaniji, bili na teritoriji Albanije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Znam da su mi pričali vojnici da su unutar Albanije dva kilometra ulazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neko je ulazio?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jeste, od vojnika i to...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to vi tvrdite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne tvrdim, nego znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I recite mi koliko je vojnika poginulo iz ove treće borbene grupe koja je bila u selu Damjane i koliko iz vaše jedinice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jedan je poginuo tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zvao taj vojnik?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate Petra Markovića?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate druge dvojice vojnika koji su takođe poginuli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne. Znam da ga je kontejner, da se kontejner prevrnuo na njega i da je poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste videli pukovnika Delića za vreme dok su trajale borbe kod Retimlja (Reti) i Mamušhe (Mamushe)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: S obzirom na to da u vašem rejonu nije bilo borbi?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi nemate podatke o poginulim vojnicima, nemate podatke o pripadnicima MUP-a. Evo ja ću da priložim spisak poginulih vojnika na ovom prostoru o kome svedoči ovaj vaš zastićeni svedok K-32 i spisak poginulih pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova, takođe na toj teritoriji. A recite mi, vi ste izjavili da je podoficir sa vojnicima ubio 15 civila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tako nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako se zvao taj podoficir, iz koje jedinice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Naveo sam ga u izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne čujem.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U izjavi sam ga naveo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite kako se zvao, ako ste ga naveli u izjavi onda znate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Rajko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rajko se zvao? A da li znate da svi žele da svedoče, da ste to slagali o tom ubistvu civila i da je to notorna laž?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, to je komentar, kao što znate. Vi možete, ako želite, pred njega da iznesete tvrdnju da njegovo svedočenje nije istinito, ali iznošenje takvih komentara nam ne pomaže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej...

SUDIJA MEJ: Samo odgovorite na pitanje. Ono šta se sugeriše jeste da vi niste rekli istinu u vezi sa ubistvom tog civila. Možete li da odgovorite na to?

SVEDOK K-32: Mogu. Pa ubistvo tog civila je istina i imam još svedoka koji bi to svedočili, koji su bili sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste, gospodine K-32, to objasnili ovako otprilike, ako se ja dobro sećam ili ako sam dobro zapisao u sredu, kako su ubili majku i bebu, ubili 13, 15 civila, da su svi vojnici pucali, da ste vi bili tu i da su svi pucali osim vas, je li tako? Samo vi niste pucali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pucao sam i ja, ali ne u civile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Vi ste svuda bili, svuda čuli Delića?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Tu Delića nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda ste rekli da ste po naređenju zapalili kuću, je li tako, pa su vas onda pitali čime ste zapalili kuću. A da li znate da ste ih mnogo razočarali kada ste rekli da ste zapalili kuću upaljačem za cigarete. Ovde se, inače, iznosi kako postoje neke specijalne puške za paljenje kuća?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam zapalio peškirom i upaljačem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upaljačem za cigarete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle vi tvrdite da ste vi videli ubistvo 15 civila?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Video nisam, ali bio sam blizu, ali video sam drugih pet osoba koje su ubijene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, molim vas. Vi tvrdite da ste učestvovali u ubistvu tih 15 civila, s tim što vi niste pucali u njih nego kažete da ste pucali u krov?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam tvrdio da sam bio tu, da sam pucao i da sam bio tu. Bio sam blizu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čekajte, jeste li vi videli ubistvo tih 15 civila ili niste?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja video jesam mrtve civile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste videli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mrtve civile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A videli ste mrtve civile...

SUDIJA MEJ: Čekajte, čekajte. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste videli mrtve civile, znači niste videli ubistvo, kako onda tvrdite ko ih je ubio, kako se zove taj podoficir i tako dalje, kad to niste videli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa video sam podoficire i vojnike tu. Znači sigurno su oni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znači to ste zaključili iz toga što ste videli vojnike?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je neko mogao da zaključni kad je video vas tu, da ste ih vi ubili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mogao je da zaključni, ako sam bio tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi niste ubili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: A ja nisam rekao da su baš ih oni ubili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A niste rekli da su ih oni ubili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, nego su bili tu. Znači bili su baš kod njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja mislim da je ova tema jasna. Da idemo dalje. Izjavili ste da ste 4. marta razmešteni u selo Trnje (Termje), je li tačno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne 4.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim, nisam čuo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: 24.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A 24. Ja sam čuo da ste rekli 4. Do 25. marta u rejonu sela Trnje nije bilo ni vojske ni policije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate to?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. Bilo je 24., ovaj, 24., izvinjavam se, je počelo bombardovanje. Znači mi smo izašli iz kasarne 24. i 25. smo otišli tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znači sad se slažete?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa dobro, ja sam, ovaj...

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao 25. marta, to je on rekao u svom iskazu da je dobio naređenje da se ode tamo i da se očisti selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je u akciji kod Retimlja i Studenčana (Studenčan), dok ste vi bili u selu Trnje, poginuo neko iz vaše brigade?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za pogibiju tri vojnika: Slobodana Gasparića, Bojana Jovanovića i Vladimira Mirkova i osam ranjenih?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli? A da li ste čuli i za dva poginula pripadnika MUP-a, Ivicu Spasića i Željka Kirknera?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ni to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sedam ranjenih policajaca?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ni to nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste bili vojnik. Da li ste se upoznali sa "Pravilom službe" Vojske Jugoslavije?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kako mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao vojnik. Na obuci ste morali da budete upoznati sa "Pravilom službe".
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da to "Pravilo službe" vrlo jasno kaže da vojnik ne sme da izvrši naređenje koje predstavlja krivično delo i da o tome mora da izvesti pretpostavljenog starešinu, pretpostavljenog, u odnosu na lice koje je izdalo naređenje? Da li znate da to stoji u "Pravilu službe"?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To nije mi jasno baš pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi pošto ste stalno bili tu pored Delića...
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam baš stalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa pošto ste vi vozač, a kako su se zvali vozači, ko su bili vozači koji su vozili Delića 1998. i 1999. godine?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jedan je bio iz Bijelog Polja, ali ne znam ime, ali bio je iz Bijelog Polja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, kako se zvao taj vozač Delićevo koji je ranjen prilikom napada albanskih terorističkih snaga na vozilo? Da li se bar toga sećate?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Taj je vozač, ja mislim ranjem dok sam bio u dezerterstvu, to je prvi vozač njegov.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro recite mi kako je to vaša jedinica mogla da puca u selo Ješkovo (Jeshkove) kad sa svog položaja nije ni videla selo Ješkovo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jeste, jeste, videla je. To je selo u rupi i nema više od 15 kuća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo ovde je mapa koja pokazuje te položaje sa legendom, Ješkovo, možete da je, ukoliko želite, koristite. A dobro, imate li predstavu koliko su municije potrošili kad ste pucali pola sata?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemate?

SUDIJA MEJ: Vratimo se natrag na ovu kartu. Molim da se to stavi na grafoskop tako da svi to možemo da vidimo . Gospodine Miloševiću, dakle, šta ste to želeli da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Želeo sam da kažem da je pozicija njegove jedinice takva da on nije ni mogao da vidi celo Ješkovo, pošto su svi teroristi bili u uniformama i dobro naoružani. Gde ste vi videli civile?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kako se kreću po selu ujutru u 8.00.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro...

SUDIJA MEJ: Zadržimo se na ovoj karti na trenutak. Gospodine Miloševiću, odakle dolazi ova karta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobio sam preko svojih saradnika iz Beograda sad tokom vikenda. Jutros sam je dobio, pošto preko vikenda, prema vašim propisima, ne mogu da vidim svoje saradnike. Jutros sam je dobio i ona je napravljena od kompetentnih ljudi koji

imaju zvanične podatke o tim događajima i svi podaci govore da ovaj svedok ne govori istinu.

SUDIJA MEJ: Da, to ste rekli, ali sada ovde vidimo oznake i tu piše Deliće. Da li je to mesto na kome je jedinica trebala da bude?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To kako je opisano na karti, takvo je stvarno stanje, jer je tu prikazano stvarno stanje rasporeda. Ja ću vam dati...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Dakle, da vidimo to selo i izvan mesta na kome je trebao da bude Deliće, da. Svedoče K-32, možete li da nam budete od pomoći? Da li ova karta pokazuje pozicije onako kako ih se vi sećate ili ne?

SVEDOK K-32: Ne. Ova karta je netačna.

SUDIJA MEJ: Možete li da nam kažete koji su bili stvarni položaji?

SVEDOK K-32: Tu je bio Deliće, a ne tu.

SUDIJA MEJ: Gde ste vi bili?

SVEDOK K-32: Tu je bio Deliće, a mi smo bili negde ovde.

SUDIJA MEJ: Da. Jeste li vi ušli u selo?

SVEDOK K-32: Jesmo.

SUDIJA MEJ: U redu, onda neka se i to uvrsti u spis. Možda bismo tome trebali da damo dokazni broj?

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mi smo prvo videli ove druge dokumente, a zatim i kartu. Sa kartom nemamo problema. Međutim, o ovim drugim dokumentima želim da kažem prvo to da nisu prevedeni, a drugo da nisu pokazani svedoku.

SUDIJA MEJ: Mi ćemo kasnije da ih uvrstimo, u zavisnosti od vaših prigovora.

TUŽILAC NAJS: Možda bi trebalo da se označe za identifikaciju, pogotovo kad je reč o prvom dokumentu. Dokument je izgleda nešto što bi trebalo da bude pokazano u okviru izvođenja dokaza Odbrane. Ne protivim se dokumentima, ali bih želeo da znam šta su ti dokumenti. Ti dokumenti nisu pokazani svedoku i, prema tome, njihova dokazna vrednost nije uspostavljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa pokažite ih...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Mi ćemo te dokumente da označimo za identifikaciju, a kartu ćemo da označimo kao dokazni predmet. A kasnije kada za to dođe vreme, onda dokumenti mogu da se potvrde ili ne. Mislim da nema puno smisla da se to pokazuje svedoku, jer se radi tek o popisima. U redu, idemo dalje.

sekretar: Prvi spisak za identifikaciju će da nosi broj D23, drugi D24, a treći D25. Karta će da bude označena kao D26.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Dakle, ja tvrdim da su svi teroristi bili u uniformi dobro naoružani i pitam gde ste videli civile, s obzirom na to da, prema informaciji koju imam, civili su bili u selima Hoča Zagradska (Hoče e Qytetit), Biluša (Bilushhe) i njih niko nije dirao.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To se ja ne sećam da sam izjavio, to šta ste sada rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne kažem da ste vi izjavili nego prema podacima, a pitam jeste vi tamo videli civile?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, video sam civile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su ceo događaj pratili pripadnici OEBS-a (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe)?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisu mogli da prate, jer nismo mi dali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su tri vozila OEBS-a bila prisutna od 10.00 do 19.00?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Prisutna su bila na ulazu sela gde vojska nije dala da uđu, tamo na susedna sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite, nisu bili tu gde se neposredno pucalo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisu bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako ste ih vi videli onda?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad smo se povlačili, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad smo se povlačili, bili su parkirani tamo na jednoj raskrsnici daleko od sela, a vojska im nije dala da prođu tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud vi znate da im nije dala vojska da prođu, kad u izveštaju stoji da su upravo u tom događaju koji vi opisujete bili prisutni sa tri vozila pripadnici OEBS od 9.00 do 19.00, znači punih 10 sati?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja sam, Miloševiću, bio tamo i više znam nego vi. Vi niste bili tamo, a to što vama donose te izveštaje, to su netačni izveštaji. Ja razumem vas da se vi branite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne ulazimo u to da li vi mene razumete ili ne, nego je očigledno da vi ne govorite istinu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Istinu živu. Neka OEBS potvrdi da im vojska nije dala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite na strani 6 u drugom pasusu svoje izjave kako vam je naređeno kad je počelo NATO bombardovanje da očistite albanska sela i da svima naređite da napuste Kosovo i da odu u Albaniju. To vi pišete tako, ali da je u suštini većina ovih ljudi pobijena, tako ste izjavili.
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam tako izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam tako izjavio, ali tako je bilo. Mislim ako niste vi nešto tamo dopisali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam ništa vama dopisivao. Evo, na strani 6 piše: "Rekli su nam da je izdato naređenje da se očiste albanska sela. Trebalo je svima da naredimo da napuste Kosovo i da odu u Albaniju. U suštini, većina ovih ljudi je pobijena". To piše u vašoj izjavi. Dakle niste govorili istinu dok ste to rekli.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ja znam kako sam to ispričao, sad kako su oni to zapisali, ja sam im ispričao da selo, sela koja su proterana, isterana, većinom imala su i ona sela unutar Kosova, kako da vam objasnim, proterani su svi za Albaniju, naređeno je bilo da se svi civili isteraju za Albaniju, iz sela, to znam sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, jeste li vi dobili takvu naredbu da nekoga isterate, da ga terate u Albaniju? Je li vama neko to rekao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije meni, ali jeste vojsci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije meni baš lično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro i vi ste vojska, kako to jeste vojsci, vama nije?
SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Učestvovao sam u tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste vi čuli naređenje da se teraju ljudi u Albaniju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je izdao naređenje?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ovi naši podoficiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da na početku izjave kažete: "Delić je rekao da se sklone ti ljudi iz sela i da ga ne interesuje gde će da se sklone"? Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vi sad koristite izjavu pre bombardovanja i u bombardovanju tako da pravite, razumete me.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne razumem. Ne, ne razumem uopšte.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Koristite izjavu...

SUDIJA MEJ: Evo, da biste shvatili, reći ću vam. On kaže da je Delićevo naređenje dato u jednom ranijem periodu, a period o kom vi postavljate pitanja sada je period bombardovanja NATO pakta i svjedok se žali da ga zbunjujete time što skaćete s jednog perioda na drugi. I Sud to razume.

SVEDOK K-32 : Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači podoficir je rekao da ih terate u Albaniju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste ih oterali u Albaniju?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Jesmo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste ih proterali do granice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, bio sam i svedok, jednu žensku, kad smo je uputili za Albaniju, a brata i oca smo joj i dedu ubili. To znam sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi ste pratili te seljake od tog sela do albanske granice?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nismo ih pratili do sela, nego smo im rekli samo da idu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A, vi ste im rekli da idu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa su oni sami otišli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nismo imali potrebe da ih pratimo, imali su društvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi kažete da su u suštini većina ovih ljudi ubijeni, tako ste rekli. Pa ko je onda to otišao u Albaniju ako su svi pobijeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Kad je počelo bombardovanje, gospodine Miloševiću, prvih pet dana je bilo ubijanja. Posle sam sretao kolone i kolone ljudi koji su morali da odu za Albaniju, jer nisu od mila otišli ..

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad kažete kolone ljudi su otišle u Albaniju. Kako su mogle da odu kolone, ako kažete da ste većinu pobili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa nismo baš sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa nisu sve poubijali. Mali deo je ubijen, sve to u prvih pet dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vaša je tvrdnja da je većina pobijena, a mali deo poslat u Albaniju. Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije takva tvrdnja. Ja sam drugo rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste rekli?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sada ste potrošili 40 minuta koje ste ranije dobili. Daćemo vam još deset minuta. Ako budete svedoku postavili previše pitanja, onda je izvesno da će on da se zbuni, pogotovo kad mu govorite zbunjujuće stvari. Prema tome, molim vas da ta pitanja postavljate odvojeno i jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam postavio vrlo jasna pitanja.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Niste baš jasna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na strani 6 u četvrtom pasusu vi navodite... Međutim pre toga rekli ste da ste drugačije rekli. Šta ste rekli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: U kom pasusu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne u pasusu, nego kad sam vas pitao da li tvrdite da je većina pobijena, a taj manji deo teran u Albaniju. Znači, to su te dve varijante?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije to varijanta, gospodine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako ste vi to rekli?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, u prvih, u vreme bombardovanja, u prvih pet dana bilo je ubijanje civila u selima. Nakon pet dana smo se povukli u kasarnu i zna se ko je davao tamo naređenja da izlaze iz kuća, sela i da idu za Albaniju. To je radio PJP, to znam sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete kad ste ušli u sela, razdvojili ste se po timovima, je li tako? S kim ste vi bili u timu? Dajte mi imena vojnika sa kojima ste vi bili u timu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Naveo sam imena vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da. Sa kojima ste vi bili u timu.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: To ne mogu da vam dam. Doći će i oni ovde na ovu stolicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da su u svakoj kući neke grupe vojnika ubijale.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Normalno. Nisu tu bez veze došli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, šta ima tu normalno?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Joj. Vojska je ubijala, gospodine Miloseviću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to znači da su svi stanovnici sela Meća ubijeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da, svi. Tu što smo mi zatekli. I, gospodine Miloševiću, mislio sam na selo Trnje, na ovo sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači svi stanovnici sela Trnje su pobijeni?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, to što smo zatekli tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to tako što su se rasporedili u grupe i išli po kućama i ubijali civile?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, oni su pokušali da beže, a mi smo po livadama ubijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad govorite posle o tim leševima, vi govorite o pet ubijenih ljudi koje ste tamo negde otišli više sela da sahranite. Je li tako?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne više sela, nego daleko od sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, daleko od sela ste sahranili tih petoro ljudi.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije petoro ljudi nego pet žena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pet žena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pet žena?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da su njih sahranjivali upravo oni koji su ih pobili?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Oni su bili sa nama. Oni su gledali kako mi to radimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da proverim to u vašoj izjavi, jer sad prvi put čujem da govorite o pet žena, ali možda ste vi to tako napisali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pet žena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde kažete na strani 7: "Odvezli smo se do kraja sela", i kapetan vam je naredio da pokupite tela i žena i dece. Međutim, tela dece i većine žena više nisu bila tu?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda govorite o ovim telima, njih pet. A dobro, kad je to tako bilo, kako je moguće da imate samo pet ubijenih? Ako je to tako bilo masovno ubijano, timovi išli, ceo dan ubijali, kako ste sahranili petoro?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Mi smo od tih petoro ljudi našli samo tri starca i pet žena, a neko je pre toga odneo ove druge, a gde ih je odneo, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je čudan ovaj deo vaše izjave...

SUDIJA MEJ: Morate da napraviti pauzu, samo za trenutak. Izvolite

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte, molim vas, ovaj deo vaše izjave. Ovo je dobro da se čuje javno, iako vam se lice ne vidi. Vi kažete na kraju strane 6: "Nije bilo slučajeva silovanja", dakle, kažete nije bilo slučajeva silovanja, ali to isključivo zbog toga što nije bilo vremena za to. "Da je bilo vremena i to bi se dogodilo".

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Bi, sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vama poznato da je bilo silovanja?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nije bilo silovanja, ali da je imalo vremena bilo bi i toga, jer znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Objasnite mi na osnovu čega zaključujete nešto šta se nije dogodilo da bi se i to dogodilo da je, eto, bilo vremena.?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću...

SUDIJA MEJ: Napravite pauzu između pitanja i odgovora.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, vojnik koji je ubio jednu devojk, tu u tom selu, jedan vojnik koji se prezivao Milošević...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možda sam ja bio to?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, ne. On je bio sa Kosova. On je kukao i plakao što ju je ubio, "što nije pustio mene", ja sam ga psolvao zbog toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je plakao zato što njega nije pustio da je ubije?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne, "što nije pustio da joj ja pokažem prvo", pa posle da je... Razumete. To navodi na silovanje. Znači trebao je prvo da je siluje pa posle da je ubije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da su tu bili sa vama još neki vojnici iz Crne Gore. Recite mi imena tih vojnika iz Crne Gore, da bismo od njih mogli da čujemo?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne mogu da vam kažem imena tih vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ih ne znate ili...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Znam, ali neću da ih kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste dužni da ih kažete.

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Nisam dužan, jer jedan od tih vojnika treba da dođe ovde na ovu stolicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, tog jednog što treba da dođe da svedoči ne morate da kažete, ali...

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Neću ni jednog, jer to su moji drugovi.

SUDIJA MEJ: Svedok odbija da to uradi. Gospodine Miloševiću, imate još jedan minut. Dakle dovoljno vremena za dva pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Mej. Moram da preskočim mnoga pitanja, ali nije ni bitno pošto je ovo očigledno. Vi ste pitani na kraju ovog glavnog ispitivanja šta ste razgovarali sa svojim komandantom koga ste vozili na sahranu, pa ste onda odgovorili da niste baš razgovarali?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Pa nisam baš konkretno razgovarao, ali njegova priča me, nisam baš gluv za te stvari, mogu da razumem šta čovek misli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako niste razgovarali, kako ste onda zaključili iz njegove priče? Je li on to sam sa sobom razgovarao u kolima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Dosta je kad je rekao: "Ma treba ove sve proterati iz ove zemlje".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je vama rekao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Da. I ja sam mu potvrdio, navodno treba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. A na koga je mislio da treba sve proterati?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na Albance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Na Albance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li ste vi razgovarali o tome sa ostalim vojnicima?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA MEJ: Da li prijatelji suda imaju pitanja?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ne, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Imam samo nekoliko pitanja, ako mogu. Gospodine, sugerisano je da se ste vi lagali pred ovim Sudom. Da li biste vi imali ikakve koristi da dođete ovde i da svedočite?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Može malo jasnije pitanje, nisam baš razumeo.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Zašto ste došli ovde da svedočite, kako to da ste došli na Sud?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Prvo da konkretno kažem, cilj mi je bio, one žene što sam zakopao, što smo zakopali, ja nisam mogao

dok vam nisam kazao da spavam mirno. Razumete? To mi je sve bio cilj i da kažem drugo šta imam. Znači, tih pet žena što smo mi zakopali mene su mučile dugo vremena.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li vi imate ikakve koristi, lično, da li imate ikakve koristi zbog toga što ste došli ovde da svedočite? Da li vam je bilo ko šta obećao?

SVEDOK K-32 – ODGOVOR: Ne. Nemam nikakve koristi, imam samo koristi da mi je čista savest.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala.

SUDIJA KVN: Svedoče K-32, pogledao sam rezime koji nam je dao tužilac i primetio sam da ste vi odveli istražitelje na mesto gde ste našli tela tih ubijenih žena. Da li ste ih odveli na mesta gde su sahranjene te žene?

SVEDOK K-32: Ne.

SUDIJA KVN: Zašto niste?

SVEDOK K-32: Zato što, kad smo krenuli, odmah su mi kazali da su oni našli odmah i nema potrebe i krenuli smo putem i ovaj što smo, on je već znao, samo je bio, samo me je poveo da mu kažem odakle su, iz koje su kuće.

SUDIJA KVN: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Svedoče K-32, ovim je završeno vaše svedočenje. Hvala što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite, sada se možete da se povučete. Da.

TUŽILAC NAJS: Imam nekoliko administrativnih pitanja kojima bismo mogli sada da se pozabavimo, uzevši u obzir da smo izgubili vreme prošle nedelje i da sadašnji raspored predviđa i zasedanje ovog petka. Moram jasno da kažem da imamo više dokaza

na raspolaganju ove nedelje i nadam se da ćemo to moći da ostvarimo tokom ove nedelje, ali ja bih zamolio Pretresno veće da razmotri mogućnost da iduće nedelje produžimo zasedanje, u slučaju da ne uspemo.

SUDIJA MEJ: Već smo odlučili da će to da bude deo pripreme za sledeći deo ovog suđenja.

TUŽILAC NAJS: U redu, onda neka bude tako, ali onda bismo mogli da počnemo i da pomognemo Pretresnom veću da shvati kakve odluke mi moramo da donesemo. Hteli bismo da počnemo sa svedokom K-34, jer je reč o specijalnim aranžmanima koje smo morali da napravimo u vezi sa ovim svedokom, tako da je poželjno da on bude ovde ove nedelje. Molim da on ima prioritet. Za njega će da nam treba dva dana, to znači da bismo mogli da počnemo sa njim tokom poslednje sesije u sredu, uzevši u obzir da onda u tom slučaju možemo da razmotrimo sva pitanja koja su potrebna tokom sledećeg četvrtka. Drugi bitan svedok za ovu sednicu je, naravno, K-33, on je ovde. Pretresno veće putem njega uvodi dokument koji je napravio njegov advokat uz prevod i mislim da su ga i amikusi nedavno dobili.

SUDIJA MEJ: Mi to nemamo, ništa od njega.

TUŽILAC NAJS: Gospodine, dobili smo direktno od njega 19. jula pismo.

SUDIJA MEJ: Da, imamo to.

TUŽILAC NAJS: Time se identifikuje pitanje koje on želi da pokrene, a to je pitanje između njega i Pretresnog veća, u svetlu činjenice da ga Pretresno veće službeno poziva ovde da svedoči.

SUDIJA MEJ: Mislim da smo mi izdali nalog u vezi s tim.

TUŽILAC NAJS: Dokument od 19. jula, odnosno pismo, objašnjava teškoće u vezi sa njegovim svedočenjem sobzirom na to da moraju da se skinu ograničenja sa nečega što se smatra državnom tajnom. Na tome je registracijski broj, morali ste to da vidite.

SUDIJA MEJ: Zagubilo se negde u sistemu, negde je sigurno, nema sumnje, negde u zgradi, ali do nas nije došlo.

TUŽILAC NAJS: Žao mi je što se to desilo. Dozvolite mi da objasnim kakav je stav. I svedok K-33 zna da ću ja to da objasnim, da ću to da uradim javno. K-33 je pseudonim za gospodina Lilića, bivšeg predsednika Jugoslavije koji ovde dolazi po sudskom pozivu da bi svedočio i njemu je drago da se zna njegovo ime kada dođe do toga da on svedoči, iako mislim da su lokalni mediji već objavili tu informaciju i objavili su pseudonim čime su prekršeni nalozi ovog Suda. Ono šta njega brine i zbog čega bi hteo direktno da se obrati Pretresnom veću u vezi sa tim je sledeće: trenutno on je u situaciji da ne može da svedoči o činjenicama i dokumentima koji predstavljaju državnu ili federalnu tajnu, a da pri tome sam ne rizikuje i u ovom dokumentu koji je podnet 19. jula on se bavi time.

SUDIJA ROBINSON: Kakav rizik?

TUŽILAC NAJS: Da li će da bude krivično gonjen u Srbiji?

SUDIJA ROBINSON: Od strane državnih vlasti?

TUŽILAC NAJS: Da. On je prvo bio u kontaktu sa Tužilaštvom i preduzimani su različiti koraci da se ukloni takav rizik. To je bio jedan dugačak postupak i sada smo došli do određenih zaključaka. Međutim, to ipak nije u celini rešeno i dok se ne reši, tu bi mogla da budu velika ograničenja za svedočenje gospodina Lilića, ako on ne bude oslobođen tog rizika i odgovornosti zbog koje je trenutno zabrinut. Dakle, to je njegov stav. On je svedok koji dolazi na osnovu sudskog poziva i naš je stav da bi on treba-

lo da se pojavi pred Pretresnim većem. On će možda da bude u pratnji svog advokata koji će da ga zastupa, ali on danas nije tu. On je napravio ovaj dokument za koji bih vas ja zamolio da ga u dogledno vreme pročitate. To je deo problema kada je reč o gospodinu Liliću. Postoji drugi deo tog problema, a on se odražava u podnesku koji sam ja već dao, mislim da ste vi to videli. To je od jedne druge stranke i time moramo da se bavimo na privatnoj sednici, barem u ovoj fazi i pozivam Pretresno veće, kada je reč o gospodinu Liliću, da bismo planirali unapred, jer to je ono šta će biti potrebno, da sasluša gospodina Lilića kako bi shvatio njegov stav i, takođe, da sasluša drugu stranu. Kada je reč o toj drugoj strani, ja još nisam video dokument ovde. Mislim da je Pretresno veće tokom vikenda donelo odluku da odloži dostavljanje tog dokumenta Tužilastvu i amikusima sve do jutros. Mislim da sam video nacrt toga i da sam sa tom predmetnom strankom raspravljao o tome u petak. Međutim, video sam samo nacrt, nisam video konačnu verziju dokumenta, tako da je to pitanje kojim bismo morali da se pozabavimo na privatnoj sednici i, takođe, da pokažem dokument. Ja bih bio jako zahvalan kada bih mogao da vidim konačnu verziju dokumenta koji je podnet i sugerišem da, kada Pretresno veće sazna stav gospodina Lilića i, takođe, stav druge stranke danas, onda možemo sa većom sigurnošću da se bavimo tim vrlo važnim svedočenjem.

SUDIJA MEJ: Pre nego što krenemo dalje, postoji jedno vrlo važno pitanje koje se odnosi na pretpretresnu konferenciju koja nije održana prošle nedelje, a mora da se održi ove i to mora, takođe, da se razmatra. Bojim da će to morati da se održi u petak, u poslednjem mogućem trenutku ove nedelje. Ne znam da li imamo na raspolaganju bilo kakvo dodatno vreme za održavanje ove sednice, ali bojim se da nemamo. Da li će gospodin Lilić da kaže bilo šta više od ovoga šta ste nam vi rekli?

TUŽILAC NAJS: Možda malo više. Međutim, pošto je reč o pitanju koje je spona između njega i Pretresnog veća, mislim da on sam treba to da iznese, pošto je on došao sa obavezujućim nalo-

gom ovde, mislim da on treba da bude prisutan i da odgovara na pitanja Pretresnog veća, jer ja ne mogu to da učinim za njega. Ovo su otvorena pitanja i iako vlasti saraduju i ja sam oduševljen tom saradnjom, čini mi se da su oni spremni da krajem ove nedelje pošalju i advokata koji bi pomogao. Gospodin Lilić će možda da traži i mi u njegovo ime moramo da kažemo da će možda da traži naloge od Pretresnog veća, ukoliko je to moguće, da bi se rešio ovaj problem sa kojim je suočen gospodin Lilić. Ja mogu da kažem sledeće...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Da čujemo svedoka i onda ćemo da razmotrimo to pitanje.

TUŽILAC NAJS: Hvala lepo. Samo trenutak molim. Časni Sude, iako sam zatražio da vam se svedok direktno obrati, hteo bih da kazem da je on, naravno, imao kontakte sa predstavnicima Tužilaštva tokom proteklih nekoliko dana, da bi se pripremiло svedočenje. Mi se nadamo da će on da svedoči u dogledno vreme i ja mislim da je to učinjeno i da će on da bude spreman da počne sa svojim svedočenjem ove nedelje. I ja tražim da on samo govori o svojoj ulozi svedoka, ali da se ne počinje sa suštinom njegovog svedočenja, jer mi moramo još uvek da razgovaramo sa njim o tim pitanjima.

SUDIJA MEJ: Čak i ako počnemo sa njegovim svedočenjem, ne može da ga završi ove nedelje.

TUŽILAC NAJS: Ne, s obzirom na ograničenja koja imamo i s obzirom na činjenicu da nam je potrebno da K-34 završi ove nedelje i to iz praktičnih razloga. Pretresno veće zna za te razloge i po mojoj proceni to mora da ima prioritet.

SUDIJA MEJ: Mi ćemo da saslušamo gospodina Lilića. U vezi sa ovim ograničenim pitanjem, on neće da bude ni pod kakvom

zakletvom. U vezi sa ovim jedino šta je vredno razmatranja je da li je uopšte potrebno da se zove pod tim okolnostima.

TUŽILAC NAJS: Mi se prepuštamo vama. Ja znam da bi on želeo da iznese svoj stav.

SUDIJA MEJ: Mi ćemo, svakako, to i da saslušamo.

TUŽILAC NAJS: Jedan od problema je dokument koji je podnet u petak i ja sam zaista zabrinut zbog čega to nije stiglo do vas.

SUDIJA MEJ: Sada jeste.

TUŽILAC NAJS: To je prevedeno, ali iz nekog razloga prevod nije jednostavno da se sledi, posebno neke delove prevoda, na primer diskriminacija, pominjanje odvajanja različitih državnih tela i to nije sasvim jasno. Moguće da je to posledica prevoda, tako da je možda bolje da saslušamo gospodina Lilića.

SUDIJA MEJ: Da, čućemo gospodina Lilića.

TUŽILAC NAJS: Dok njega dovode, da bismo uštedeli na vremenu, kada je reč o drugoj stranci koja takođe želi da bude saslušana, ali na privatnoj sednici, moja informacija je da je sa tom strankom predstavnik koji želi da vam se obrati u vezi sa njihovim dokumentima. Moguće da to nije advokat, odnosno pravnik i on ne želi da vam se obrati u vezi sa pravnim argumentom. I dokument koji su oni podneli može da sadrži interesantne argumente kojima bi trebalo možda posvetiti nešto više vremena da se posveti i moguće da će on da pošalje advokata u utorak ili sredu. Možda bi to više pomoglo u vezi sa njegovim pravnim zastupanjem tokom ove nedelje. Sve to znači da se time malo pomera trenutak počinjanja svedočenja svedoka K-34, ako se pojave druga pitanja o kojima mora da se raspravlja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Liliću, mi nećemo da tražimo od vas da date svečanu izjavu. Izvolite, sedite. Gospodine Najs (Nice), pošto je ovo svedok Tužilaštva, možda vi želite da počnete sa ovim postupkom?

TUŽILAC NAJS : Hvala, časni Sude. Gospodine Liliću, vi niste pozvani da date svečanu izjavu u ovom trenutku, jer ste ovde jednostavno da biste objasnili svoj stav Pretresnom veću kada je reč o svedočenju uopšte. Moram da vam kažemo da je vaš podnesak od 19. jula, dakle, prošlog petka, uložen, ali nije stigao do sudi-ja do jutros, do početka ovog zasedanja, tako da oni nisu imali mogućnost da ga razmotre. Moguće da bi najjednostavnije za vas bilo da objasnite svoj stav tako što biste uopšteno izneli kakva ograničenja se nameću vašem svedočenju i na koji način se mogu ukloniti ta ograničenja. Da li biste mogli to ukratko da objasnite Pretresnom veću?

SVEDOK LILIĆ: Hvala vam, gospodine Najs. Gospodine Mej, ako dozvolite u nekoliko rečenica da vas ukratko informišem u čemu je suština problema?

SUDIJA MEJ: Izvolite.

SVEDOK LILIĆ: Gospodine Mej, gospodo sudije, po vašem nalogu od 5. jula ove godine, koji mi je uručen 11. jula, a preko Okružnog suda u Beogradu, nalazim se kao svedok pred Tužilaštvom Tribunala. Želim da istaknem da je moje prisustvo u Hagu (The Hague) izraz poštovanja institucije UN (United Nations), Pretresnog veća i vas lično, a moj prigovor Pretresnom veću je proizvod potrebe da sebe i svoju porodicu zaštitim od veoma ozbiljnih posledica koje propisuje Krivični zakon Savezne Republike Jugoslavije, zbog činjenice da savezno Ministarstvo pravde, savezna Vlada i Vrhovni savet odbrane Savezne Republike Jugoslavije nisu postupili u skladu sa preporukama koje je u ime Tužilaštva saveznom ministru pravde, gospodinu Markoviću, uputio gospodin Džefri Najs (Geoffrey Nice), viši zastupnik Tužilaštva, dana 4. jula

2002. godine, o čemu postoji zvanični dokument, koji, verovatno, gospodin Najs može da interpretira. Želim da iskoristim priliku da naglasim da nemam primedbi na rad istražitelja i Tužilaštva Tribunala. Naprotiv, razumevanje Tužilaštva za ozbiljnost situacije u kojoj sam se lično našao zbog dosta čudnog ponašanja vlasti u Saveznoj Republici Jugoslaviji, kao i napor koje je Tužilaštvo uložilo da se nesporazumi otklone, zavređuju sa moje strane zahvalnost za korektnost u postupku prema meni. Suština problema je u činjenici da iz Beograda nema konkretnih i jasnih odluka niti u funkciji svedočenja, niti protiv svedočenja, ili bar meni nisu takve odluke poznate i dostupne. Bio sam prinuđen zato da Pretresnom veću uputim prigovor iz razloga koji su navedeni. Lično smatram da je u interesu moje zemlje i naroda kome ja pripadam da se pred ovim Pretresnim većem javno iznese istina, ne vodeći računa da li će ona nekom lično koristiti ili mu naneti bilo kakvu štetu. Verujem da će istina svima odgovarati i motivisan tim principom, ja ću dati svoju izjavu pred ovim Pretresnim većem javno, bez ikakve posebne zaštite, kako bi svima bila dostupna i eliminisala sve pretpostavke i moguće spekulacije, a verujem i uticala da i drugi svedoci pristupe pred ovo Pretresno veće. Da bi se to dogodilo, neophodne su dve odluke nadležnih organa u Saveznoj Republici Jugoslaviji. I to, 1) da Savezna Republika Jugoslavija iskaže saglasnost o mom svedočenju. Taj uslov je, po mom uverenju, ispunjen uručenjem vašeg naloga preko Okružnog suda u Beogradu, koji je za to nadležan sud u skladu sa članom 5 Zakona o saradnji Savezne Republike Jugoslavije sa Haškim tribunalom. I 2) ono šta je za mene mnogo važnije i šta jeste suština problema u kome se nalazim, potrebno je da me, takođe, nadležni organ, podvlačim ovu reč, nadležni organ u Saveznoj Republici Jugoslaviji istovremeno oslobodi čuvanja državne i vojne tajne, kao i da ostvari da se omogući neophodan uvid u adekvatnu dokumentaciju iz tog perioda. To jednostavno zahteva specifičnost funkcija na kojima sam se nalazio u periodu od 1993. godine do 2000. godine. Želim da vas informišem i o sledećem. Prethodne nedelje su u Beogradu održane sednice Nacionalnog komiteta za saradnju sa Haškim tribunalom, zatim Vlade Republike Srbije, savezne Vlade i Vrhovnog

saveta odbrane Savezne Republike Jugoslavije. Osim sa sednica Vlade Republike Srbije, koje su u dva navrata održane, jedna je 9. jula i druga 18. jula gde je razmatrana ova problematika, niti sa bilo kog drugog nivoa vlasti ne posedujem pisanu odluku, obzirom i da nije uručena mom advokatu. Odluke koje su donele ne ispunjavaju potrebne uslove iz dva razloga. Odnosi se, pre svega, samo na oblast Kosova i Metohije i to u jednom delu i 2) donele su ih institucije koje nisu nadležne u mom specifičnom slučaju. Vrhovni savet odbrane na svojoj sednici od 19. jula nije ni razmatrao mogućnost mog oslobađanja čuvanja državne i vojne tajne, a on je jedini nadležni organ u mom slučaju. Vrhovni savet odbrane je samo doneo odluku da se pojedina dokumenta koja je zahtevalo Tužilaštvo mogu dati na uvid Tužilaštvu i time je praktično, obzirom na vrlo jasne posledice koje proističu iz Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, praktično Savezna Republika Jugoslavija odbacila prethodno datu saglasnost da svedočim činom uručjenja vašeg naloga. Ta moja tvrdnja se najbolje može videti iz sledeće činjenice: u članu 40 Zakona o saradnji Savezne Republike Jugoslavije sa Haškim tribunalom, eksplicitno stoji da se na sva pitanja koja se tiču moje pozicije svedoka odnosi Zakon o krivičnom postupku Savezne Republike Jugoslavije, odnosno član 97 Zakonika o krivičnom postupku, koji između ostalog kaže: "Svedok koji bi svojim iskazom povredio dužnost čuvanja državne tajne, vojne tajne i službene tajne dok ga nadležni organ", u mom slučaju to je Vrhovni savet odbrane Savezne Republike Jugoslavije, "ne oslobodi čuvanja tajne, ne može biti saslušan kao svedok". Odnosno, gospodine Mej, ukoliko bi bilo ko u Saveznoj Republici Jugoslaviji podneo prijavu protiv mene, u slučaju da nemam odgovarajuću odluku Vrhovnog saveta odbrane Savezne Republike Jugoslavije čiji sam bio predsednik u vreme nastanka odgovarajućih dokumenata, čiju upotrebu pred ovim Pretresnim većem mora dozvoliti upravo Vrhovni savet odbrane, tada bih bio optužen za odavanje državne tajne, vojne tajne ili službene tajne, sa čime se u Saveznoj Republici Jugoslaviji već ozbiljno spekuliše u nekim dnevnim i nedeljnim novinama.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Liliću, ako mogu samo da vas zamolim da ovde napravimo jednu pauzu, jer neke od ovih stvari su nove za Pretresno veće, a oni iz administrativnih razloga nisu imali priliku da vide vaš dokument ranije. Mogu li samo da rezimiram vaš stav, a vi me ispravite ukoliko grešim i ako je potrebno da se bilo šta doda. Proces za oslobađanje nekog od odgovornosti za odavanje državne tajne je nešto što postoji i nešto što se sada razrađuje i sledi kada je reč o vašem slučaju i o dokumentima kojima ćete vi da se služite. Mi, jednostavno, u ovom trenutku ne znamo konačnu odluku vaših vlasti o tome da li ćete vi da budete oslobođeni odgovornosti za neke konkretne dokumente. Međutim, bez obzira na to, vaš je stav da je jedini organ koji može da vas oslobodi te odgovornosti Vrhovni savet odbrane i predsednik tog tela, a to je gospodin Koštunica. I za to, ono šta vi do sada još niste uspjeli da dobijete, a šta tražite, je izričito odobrenje tog tela, odnosno gospodina Koštunice, da vi smete da svedočite. I vas brine da ćete vi da budete izloženi neugodnostima ukoliko takvo izričito odobrenje ne dobijete. Da li je to tačno?

SVEDOK LILIĆ – ODGOVOR: Da, upravo tako, gospodine Najš.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I da ne bismo ostavili nikakva mesta sumnji, u vezi sa naporima koji se preduzimaju u vezi sa tim i vremenskog perioda tokom kojih su se ti napori poduzimali, valja reći da ste vi i predsednik Koštunica o tome počeli da razmenjujete pisma još u februaru ove godine. Da li je to tačno?

SVEDOK LILIĆ – ODGOVOR: Tačnije 22. januara ove godine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nakon što ste objasnili vašu situaciju i nakon što sam ja ukratko opisao situaciju u vezi sa vašom potrebom da dobijete odobrenje od Vrhovnog saveta odbrane, odnosno od predsednika i budući da Pretresno veće sada zna da postoje mehanizmi da se to obavi, da radimo na tome i da nismo dobili konačan zaključak u vezi sa nekim dokumentima, recite nam da li smatrate da morate da dodate još nešto izjavi koju ste sada dali, kako biste razjasnili vaš stav?

SVEDOK LILIĆ – ODGOVOR: Ako dozvolite samo nekoliko rečenica. Ne bih želeo da se nemogućnost mog svedočenja u vezi mojih objašnjenja koje se odnose na državnu i vojnu tajnu shvati kao neposlušnost Suda, već kao moje osnovno ljudsko pravo da sebe ne izložim krivičnom gonjenju u narednom periodu. I upravo zato ja molim vas, gospodine Mej i gospodu sudije, da razmotrite i prihvatite ovaj prigovor u kome je detaljno objašnjena ta dosta komplikovana procedura, očigledno. Imajući u vidu da smatram da institucija svedoka pred Međunarodnim sudom uživa najviše standarde ljudskih prava i da prinuda, shodno odredbama pod Pravilom 90(E) treba da bude upravo izbegnuta donošenjem odgovarajućih odluka nadležnih organa Jugoslavije. Zašto ja insistiram na odluci Vrhovnog saveta odbrane i potpisu predsednika, gospodina Koštunice, kao predsedavajućeg tog saveta u Jugoslaviji? Upravo zato što je to najveće telo koje je i donelo većinu ovih dokumenata o kojima će ovde eventualno da se vodi rasprava. I koliko je meni poznato, onaj organ koji vas može da elaborira, taj može i da vas oslobodi čuvanja adekvatne tajne, što je u mom slučaju zaista specifična situacija. U prigovoru koji sam vam dostavio, detaljno je opisana čitava procedura. Ja vam se zahvaljujem na pažnji.

SUDIJA MEJ: Hvala vam, gospodine Liliću. Gospodine Najš, svedok je sa pravom spomenuo Pravilo 90(E) u kom se, naravno, spominje povlastica protiv autoinkriminacije. Naravno, svedok ima pravo na to. Međutim, nisam siguran da sam shvatio šta vi sada tražite od ovog Pretresnog veća da učini, jer praktično gledano, to je problem koji moraju da reše drugi, a ne ovo Pretresno veće. Barem se meni tako čini. Mi ćemo, naravno, da saslušamo ovog svedoka ukoliko vi odlučite da ga sada pozovete. Mi ćemo da ga saslušamo i mi ćemo naknadno da ga informišemo da on nije dužan da odgovori na bilo koje pitanje koje može da ga inkriminiše. Međutim, mislim da ćemo tek onda da vidimo kako možemo dalje da radimo. Možda bi to mogao da bude najefikasniji način da se saslušaj ovaj iskaz. Meni se čini, lično gledano, da bi možda bilo bolje da sada odustanemo od rešavanja toga i da se to reši drugde.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, šta sam ja imao na umu? Ja sam mislio da bismo možda mogli da iskoristimo činjenicu da nemamo možda više onoliko vremena na raspolaganju koliko smo imali ranije i sada kada Pretresno veće zna kakva je situacija ovog svedoka i kada ima druge materijale i kada će moći da sasluša pravne argumente kasnije ove nedelje, a gospodin Lilić će tada da bude na raspolaganju ovde u ovoj zgradi i kad se taj proces završi, možda negde u sredu ili četvrtak, tada će možda Pretresno veće da bude u stanju da izda nalog ili da utvrdi neki vremenski raspored unutar kog će ceo proces oslobađanja gospodina Lilića odgovornosti moći da se završi, kako bi onda on, što je moguće ranije, dao svoj iskaz i to da taj iskaz bude što je moguće kompletniji, kako bi bio od vrednosti ovom Sudu.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, kada ste vi tražili izdavanje obavezujućeg naloga, vi niste ova pitanja objasnili Pretresnom veću. Ja se ne sećam da ste me upoznali sa svim ovim stvarima.

TUŽILAC NAJS: Kad smo tražili nalog, nalazili smo se u jednoj ranijoj fazi našeg razumevanja situacije, kako sa svedokom tako i sa vlastima u Srbiji. Naravno, situacija u vezi sa tim vlastima je uvak bila i još uvek je takva da mi radimo sve šta možemo i to neprestano i ta se situacija sa njihovom saradnjom razvija tokom vremena.

SUDIJA ROBINSON: Ja govorim u svoje ime i moram da kažem da mi nije jasno zašto je ovom svedoku morao da bude upućen nalog u ovoj fazi postupka. Ja mislim da se ovde radi jednostavno o problemu između Tužilaštva, svedoka i njegovih vlasti, i ja moram da kažem da mi se ni malo ne sviđa da sam na taj način iskorišćen.

TUŽILAC NAJS: Ako mi dozvolite, tu se radi o dva sasvim različita pitanja.

SUDIJA ROBINSON: Ja uopšte nisam siguran da su ta pitanja različita. Da ste vi meni sve ove stvari ranije objasnili, ja se ne bih složio sa izdavanjem naloga ovom svedoku.

TUŽILAC NAJS: Sve ono šta je moglo da se iznese pred vas je i bilo izneto. Ja mislim da je sudija Kvon (Kwon) bio dežuran toga dana i kao što je i sam svedok rekao, a možda će moći još i da objasni, obavezujući nalog je bio neophodan da on dođe ovamo. Zato smo mi nalog zatražili i zato smo ga i dobili. I to uopšte ne stoji da materijali i pitanja vama nisu podneti vama. Sve šta smo tada imali smo vam dali, a konačna situacija sa ovim svedokom, sa dokumentima i u vezi sa time šta on može i ne može da uradi, sve se to iskristalisalo tek ove nedelje. Bez naloga ovaj svedok uopšte ne bi mogao ni da bude ovde danas prisutan i to je bilo sasvim jasno dato do znanja. Ovo je svedok od izuzetnog velikog značaja za ovaj Predmet i ukoliko ovo Pretresno veće želi da ima najbolje moguće dokaze pred sobom, onda mu je potreban ovaj svedok, a isto tako je potreban i taj nalog kojim je taj svedok došao. U svakom slučaju, tu je stvar rešio sudija Kvon i ja se veoma dobro sećam toga. Ne sećam se koliko je tačno bilo sati toga dana, mislim da je bilo već kasno posle podne, kraj radnog vremena i sudija Kvon je veoma ljubazno ostao duže da nam bude na raspolaganju, a mi smo isto tako veoma ljubazno dali sve informacije koje smo tada imali.

SUDIJA MEJ: Dakle, kratko rečeno, situacija je ovakva: u ovom trenutku ne možemo da saslušamo ovog svedoka. Mi ćemo da ostavimo vreme da se ova situacija ponovo razmotri kasnije ove nedelje. Meni se čini isto tako u ovom trenutku da nema smisla da saslušamo drugu stranu koju treba da saslušamo sve do nekog kasnijeg trenutka ove nedelje. U međuvremenu, vi ovde imate druge svedoke.

TUŽILAC NAJS: Da. Ja ću drugu stranu koju ste vi spomenuli da obavestim o razvoju situacije i reći ću vam kada će njihov advokat moći ovde da bude prisutan.

SUDIJA MEJ: Dobro.

TUŽILAC NAJS: I ako mi i amikusi dobijemo taj dokument te druge strane i ako budemo mogli na osnovu toga da radimo, onda

ćemo moći dalje da radimo na dokazima koji, čini mi se, mogu da popune ovu nedelju. Sledeći svedok je gospodin Karleuša, on će da svedoči najmanje jednu celu sednicu.

SUDIJA MEJ: A u vezi sa njim moramo da razrešimo još jedan problem sa dokumentima.

TUŽILAC NAJS: Da, tačno. Nakon njega sledi još jedan svedok o istoj temi, a nakon njih dolaze dva svedoka o bazi zločina i ja mislim da će ovi svi svedoci da potroše barem četiri nedelje, što će nas, znači, dovesti negde do sutra. Prema tome, ukoliko bude mo još sačuvali dovoljno vremena za K-34 pri kraju nedelje, treba da uračunamo još i vreme potrebno za razmatranje pitanja svedočenja gospodina Lilića i isto tako moramo da održimo i ono šta se improvizovano naziva pretpretresnom sednicom. Isto tako, želeo bih, uz dužno poštovanje, da sugerišem da razmišljam o problemima koji proizlaze iz svedočenja gospodina Lilića. Ti problemi nisu sasvim nepovezani sa problemima koji proizlaze iz Pravila 70. To nisu pitanja iz Pravila 70. Međutim, ja vidim da postoji veza.

SUDIJA MEJ: Da, to smo primetili.

TUŽILAC NAJS: Prema tome, budući da želimo da krenemo sa ovim svedokom i sa svakim drugim eventualnim svedokom u vezi sa kim će da postoje slične poteškoće, možda bi bilo poželjno da se sve te stvari razreše što je moguće ranije.

SUDIJA MEJ: Gospodine Liliću, mi ćemo, naravno, da razmotrimo vašu izjavu i, kao što ste čuli, u drugom delu ove nedelje održaćemo raspravu o vašoj situaciji. Vas ćemo, naravno, o tome da obavestimo. Gospodine Miloševiću, mi ćemo da vas saslušamo kada za to dođe vreme. Sada prvo moramo na pauzu. Ovo pitanje je zaista pitanje koje treba da reši Tužilaštvo, Pretresno veće i svedok. Sada idemo na pauzu, sednica se nastavlja u 11.05.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja bih želeo da stavim jedan prigovor ne obazirući se na to na šta se taj prigovor odnosi.

SUDIJA MEJ: Ne, zato što to nema nikakve veze sa vama. Ako želite nešto da kažete, možete, ali vrlo kratko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Koliko ja znam, sve ovde šta se dešava, ja razumem da ima veze sa mnom, a hteo sam da samo...

SUDIJA MEJ: Ne, ovo pitanje ne. Ovde se radi o sporu između Tužilaštva i svedoka. Moramo da idemo dalje, ali možete da nam se obratite nekoliko minuta i objasniti zašto se to vas tiče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dozvolite, molim vas, hteo sam da vam ukažem na jednu krajnju nelogičnost između onoga šta je rekao gospodin Najs i stvarnih činjenica na koje je ukazao gospodin Robinson, jer je bilo pitanje davanje sudskog naloga. Gospodin Najs je rekao da je sudski nalog bio neophodan da svedok dođe ovamo, što apsolutno nije tačno, jer u izjavi svedoka piše da je on spreman da svedoči pred Haškim tribunalom, te prema tome nije bio potreban sudski nalog da bi se on pozivao da dođe ovamo, pošto je sam izrazio, u pisanoj formi i potpisao tu svoju spremnost. Drugo, vezano za odavanje državne tajne. Ako postoji problem odavanja državne tajne koji je navodno još nerešen, kako je onda bilo moguće da svedok daje izjavu drugoj strani u kojoj je sadržano sve to šta u izjavi piše? Prema tome, ovde je stvar potpuno nelogična. A treće, ovo nije prvi put da druga strana drži svedoke pod zaštitom do poslednjeg trenutka, da bi praktično ograničavala mogućnost priprema i prikupljanja činjenica, a onda neposredno pred svedočenje obelodanjuje njihova imena i kao da se ništa pre toga nije desilo, što znači da režim zaštite svedoka dokazuje po ko zna koji put pred vašim Pretresnim većem da nije bilo nikakvih razloga. Prema tome, smatram da su to stvari koje vi treba da imate u vidu, ne samo u ovom slučaju

nego i u budućim slučajevima kada druga strana upotrebljava ovu praksu.

SUDIJA MEJ: Da je bilo bilo kakve sumnje da su zahtevi Tužilaštva podneti na bilo koji drugi način osim u interesu pretresa, ti bi zahtevi bili odbijeni. Ako su ti zahtevi bili postavljeni i odobreni, mi smo se pobrinuli da Odbrana ima dovoljno vremena za pripremu, tako da mi uvek nastojimo da izbegnemo nanošenje bilo kakve štete vama. A sada idemo dalje, na gospodina Karleušu. Iznet je prigovor sa dokumentima i sada je pitanje koji je najbolji način da se to pitanje razreši. Prigovor je iznet na veoma opširan način.

TUŽILAC NAJS: Ovim svedokom baviće se gospodin Šin (Shin), on vam je na raspolaganju i on je rekao da on može time da se pozabavi unapred ili dokument po dokument kada dođemo do tih dokumenata.

SUDIJA MEJ: Gospodine Kej (Kay), šta vi smatrate da je praktičnije?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Časni Sude, možda će da bude praktičnije ukoliko mi sada kažemo šta tačno nas brine i zato bi verovatno bilo dobro da putem svedoka prvo uvrstimo indeks dokaznih predmeta. U tom indeksu nalaze se popisani svi dokumenti. Mi nemamo prigovora na to da on ovde bude svedok. On, naravno, može da bude svedok pred ovim Sudom. Radi se o dokaznim predmetima koji dolaze s tim. Mi smatramo da bi Pretresno veće trebalo da ovo ipak još jedanput razmotri. Prva dva dokumenta na ovom popisu, dodatak 1 i dodatak 2 su novinski članci. Te novinske članke napisao je jedan novinar, a govore o otkrivanju kamiona u reci. S tim u vezi treba da se kaže da materijal sadržan u tim člancima nema nikakve veze sa ovim svedokom. To su članci koje je napisao jedan sasvim drugi novinar. S tim u vezi, želeo bih da podsetim Pretresno veće na ono šta su sudije rekle za vreme svedočenja svedoka Tanića, a što se tiče komentara novinara.

SUDIJA MEJ: To je, ako se dobro sećam, bilo prilikom unakrsnog ispitivanja, a ovde je situacija drugačija. Mi prihvatamo izjave iz druge ruke i, koliko ja znam iz mog iskustva, mi smo do sada prihvatili novinske članke. Ono šta mi ne prihvatamo su komentari i mišljenja novinara. Ukoliko novinari pišu o činjenicama, onda takvu situaciju moramo da razmotrimo, ali to je, dakle, situacija različita od situacije kojom se bavimo, sa mišljenjima i komentari-ma novinara, a to je, čini mi se, ono na šta je upućen prigovor u slučaju Tanića.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Da. Časni Sude, u ta dva članka stoje i komentari tog novinara o pitanjima o kojima se piše i o pitanjima o kojima Sud ovde presuđuje. U prvom članku, to je dodatak broj 1: novinar donosi zaključke o tome ko je bio odgovoran za taj incident sa hladnjačom. Uvodni pasus članka kaže: "Iz priče koja sledi videće se da je o tome bila obavještena policija i javni tužilac, istražni sudija i sam policijski vrh MUP-a Srbije i svi oni su kasnije učestvovali u prikriivanju zločina". Dakle, kad je reč o tome i onome o čemu se piše u članku, mi želimo da Pretresnom veću ukažemo na činjenicu da ovaj članak ide dalje od izveštavanja o činjenicama i događajima onako kako su se dogodili na Kosovu. I zatim drugi članak, tabulator 2, taj članak je napisan na isti način i završava se rečima: "Bez obzira na to, mi verujemo da vlasti, a pre svega policija, tužilac ili neko drugi moraju da izađu u javnost i objasne da li se taj događaj odigrao ili ne i da na taj način zaustave opasne glasine koje se šire brzinom svetlosti i uznemiruju javnost". Dakle, ovde se radi o iskazu iz druge ruke i to iskazu onih koji sami kažu da je to iskaz iz druge ruke. Dakle, kada je reč o informaciji sadržanoj u tim člancima, tu nema ničega šta gospodin Karleuša ne bi mogao sam da kaže, jer on govori kao osoba koja je bila zadužena da istraži taj slučaj, a to čini razliku između aneksa 3 i 4, a to su saopštenja njegove radne grupe i tu ne možemo da iznesemo nikakav prigovor. To su radni dokumenti i on je imao posao da istraži taj slučaj. Prema pravilima ovoga Suda, to će da budu dokumenti koji imaju dokaznu vrednost i Sud onda može njima da prida onu težinu koju smatra odgovarajućom,

kada na kraju suđenja bude procenjivao dokaze. Ti dodaci sadrže relevantan materijal, a novinski članci nisu te prirode. Zatim, sledeći dokumenti koje ćemo da razmotrimo su dokumenti od tabulatora 5 do 24, to su izjave svedoka date radnoj grupi na čijem čelu je bio major Karleuša. To su izjave koje su ljudi njemu dali kada je istraživao taj slučaj. Koliko ja to mogu da utvrdim iz samih dokumenata, ispravite me ako grešim, to su izjave onih koji su izjave dali, ali nisu ih potpisali. Na primer, uzmite tabulator 5, svedok Golubović, mi imamo njegovu izjavu na BHS-u i prevod na engleski. I na kraju te izjave stoji "belešku sačinila radna grupa". Dakle, tu se radi o beleškama radne grupe majora Karleuše, radne grupe koja je razgovarala sa ovim potencijalnim svedocima za vreme njegove istrage u vezi sa hladnjačom pro-nađenom u vodi. Sve ove izjave, svih tih 24 su u istom formatu. Prema tome, kad je reč o dokumentima tabulatora 24, naš prigovor se sastoji u sledećem: to su nepotpisane izjave istražitelju. Ukoliko to bude uvršteno u spis ovoga Predmeta, optuženi neće da ima mogućnost da unakrsno ispita ljude koji su dali te izjave i neće da ima mogućnost da iznese svoje tvrdnje tim ljudima. Da vas podsetim na formulacije u našim pisanim podnescima Sudu - mi smatramo da je ovo pokušaj da se na zadnja vrata uvedu dokazi pred ovaj Sud koji dolaze od istražitelja i ti dokazi na taj način neće moći pravilno da budu osporeni. To su izjave koje nisu date u pravnom, zakonskom postupku, znači pred nekim istražnim sudijom, uz polaganje zakletve. Izgleda da je to bila radna komisija, kao što je svedok i sam rekao, koja je bila zadužena da sprovede istragu, ali osim toga nije imala nikakva daljnja zaduženja. A sada zadnja grupa dokumenata, tabulator 25 do 28. To su beleške radne grupe, dok je radna grupa obavljala svoju dužnost i to su dokumenti koji imaju dokaznu vrednost prema Pravilniku (Rules of Procedure and Evidence) ovog Suda i to na uobičajen način.

SUDIJA MEJ: Da li postoji neki sažetak toga što ti svedoci kažu u ovim drugim dokumentima, da li to stoji u saopštenjima za štampu?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Ta saopštenja, ako gledate tabulator 3 i tabulator 4, su opšte prirode. Pogledajmo prvo broj 3. Tu se, dakle, ne prepričava svaka od izjava, nego se daje jedan opšti pregled svih tih dokumenata. Prema tome, tu nećete da nađete sažetak svedoka 5 ili svedoka 6 ili 7, već jedan opšti pregled njihovih izjava.

SUDIJA MEJ: Pa ako pogledamo ovo pod brojem 3, čini se da se tu sažimaju barem zaključci do kojih, koji su doneti.

PRIJATELJ SUDA KEJ: U skladu sa sudskom praksom ovoga Suda, valja reći da su se takvi izveštaji obično uvrštavali u spis i onda bi sudije kasnije odlučile koju težinu tome valja pridodati. Međutim, kada je reč o izjavama svedoka, tabulator 5 do tabulator 24, to su, dakle, izjave koje nisu napravljene u okviru zakonskog postupka i izjave koje nisu potpisane. Barem to tako stoji u mojim dokumentima. Prema tome, ako pođemo korak dalje, valja reći da optuženi neće da ima priliku da unakrsno ispita ljude koji su dali te izjave. Sasvim je očigledno samo po sebi da major Karleuša, da će on da svedoči o stvarima u kojima nije lično učestvovao. On je tek razgovarao sa ljudima i video neke fotografije i može Sudu da govori samo o tome. Prema tome, izvesno je da su ti dokumenti ograničene vrednosti.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospodine Šin, izvolite.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, dozvolite mi da odgovorim na ono šta je izneo moj uvaženi kolega i da takođe iznesem jedan predlog. Prvo novinski članci. Kada je reč o novinskim člancima, Tužilaštvo ne namerava te novinske članke da uvrsti u spis da bi poslužili kao dokaz o istinitosti činjenica. Tužilaštvo želi te članke da uvrsti u spis kako bi oni pokazali kako je došlo do toga da se započne ta istraga. Svedočenje samog svedoka će takođe da pokaže da je njegov zadatak u velikoj meri bio da ispita istinitost navoda iz novinskih članaka. Ono šta je važno je činjenica da su ti članci objavljeni i vreme kada su oni objavljeni. Kada je reč o izjavama,

gospodin Vladimirov (Wladimiroff) je prošle srede izneo dve stvari, prvo autentičnost i drugo, nemogućnost unakrsnog ispitivanja osoba koje su dale izjave. Prvo, kada je reč o autentičnosti, izjave o kojima su govorili amikusi, to zapravo nisu izjave, tačnije rečeno to su službene beleške o razgovoru koji su vodili policijski istražitelji i to piše na tim dokumentima. Jedno tehničko pitanje. Valja reći da imamo 22 takve beleške o razgovoru, plus tabulatori 24 i 25 pod kojima se nalaze dva dokumenta iz tabulatora 7. Kao što znate, imamo takođe i tabulator broj 2, to je dokument slične prirode. Osim toga, imamo i potpisane izjave u samom registratoru dokumenata. Kao što je već rečeno, službene beleške o razgovorima nisu potpisane. Na tim se izjavama nalaze potpisi same radne grupe, a svedok će da bude u stanju da objasni u čemu je značaj tih potpisa. Svedok će takođe da objasni kako su sačinjene te beleške, kakav je format tih beležaka i zašto je korišćen upravo taj format. Kratko rečeno, svedok će da bude u stanju da potvrdi autentičnost tih dokumenata i, naravno, on će ovde da bude dostupan za unakrsno ispitivanje o tim temama. Tužilaštvo tvrdi da su ti dokumenti analogni dokumentima koji su ranije uvršteni u spise na ovom suđenju, a koje su pripremile, na primer, organizacije kao što su Hjuan rajts voč (Human Rights Watch) ili OEBS (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe). Tužilaštvo tvrdi da se ovde može razgovarati o težini i verodostojnosti tih dokumenata, ali ne i o njihovoj prihvatljivosti. Tužilaštvo takođe tvrdi da ti dokumenti sačinjavaju korpus sirovog materijala koji je bio na raspolaganju ovom svedoku dok je sprovodio istragu. Imajući to pred sobom, Pretresno veće biće u boljem položaju da oceni svedočenje ovog svedoka, uz te dokumente. Drugo pitanje koje je pokrenuto prošle nedelje je nemogućnost da se unakrsno ispituju ovi svedoci i moj uvaženi kolega je upravo sada ponovo pokrenuo to pitanje. Tužilaštvo ponovo tvrdi da je to pitanje koje ne treba da onemogućava uvođenje ovih dokumenata, ja ponovo govorim o tabulatorima od 5 do 24 i tabulatoru 28, to su 22 dokumenta. To su pitanja koja se tiču težine i verodostojnosti koja može da se pripiše ovim dokumentima. Svedok, sam svedok je svakako na raspolaganju za unakrsno ispitivanje o ovim dokumentima. Kao što je već rečeno, on može

da objasni metodologiju kojom se došlo do ovih dokumenata i on je na raspolaganju za unakrsno ispitivanje u vezi sa tim. Štaviše, sa ovim dokumentima Pretresno veće, optuženi i amikusi će da budu u poziciji da procene konzistentnost i nekonzistentnost ukoliko ih ima među beleškama o tim razgovorima. I naravno, unakrsno ispitivanje može i na to da se odnosi. Amikusi su prihvatili da su saopštenja ono o čemu svedok može unakrsno da se ispita i Tužilaštvo smatra da se na isti način mogu razmatrati i ove beleške u vezi sa razgovorima. I na kraju, Tužilaštvo tvrdi da bi optuženi ili Pretresno veće sa ovim beleškama o razgovorima bili u poziciji da ako žele mogu dalje da ispituju ove svedoke i članove radne grupe. Na taj način će da budu u poziciji da unakrsno ispituju neke od ljudi koji su dali informacije za rad grupi tokom ovih istraga. Moja sugestija je da bi možda bilo poželjno da se u ovom trenutku ne donosi odluka o prihvatljivosti ovih dokumenata, dok se ne dođe do tih dokumenata kroz svedočenje ovog svedoka i onda ćemo u tom trenutku možda svi biti u boljoj poziciji da shvatimo dokumenta i da na bolji način rasvetlimo neka od ovih pitanja koja su sada pokrenuta. Hvala.

SUDIJA MEJ: Hvala. Gospodine Miloševiću, da li vi želite nešto da kažete o ovome?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Potpuno je jasno da druga strana kroz ovog svedoka, Karleušu, koji sam kaže da ništa od toga nije video, od hladnjače pa nadalje, pokušava da uvede kao dokaz izjave nekih 20 svedoka koje su označene kao prilozi u vidu nekih fotokopija beležaka koje je pravila radna grupa policije, a ne radi se, kao što je gospodin Kej i ukazao, čak ni o izjavama svedoka nego o beleškama o razgovorima sa njima, dakle ne čak ni o beleškama koje su napravljene u formi saslušanja pri kojoj se daju odgovarajuća uputstva, a osim toga, po Zakonu o krivičnom postupku koji je važio u vreme kada su ove izjave uzimane, izjave date policiji se ne mogu koristiti kao dokaz ni pred kakvim sudom. Pred ovim verovatno može sve, ali ja vam samo kažem u čemu je stvar. To, verovatno, može bolje da objasni prijatelj suda iz Jugoslavije, koji

je profesionalac u tome. Prema tome, potpuno je sporna mogućnost da ove beleške budu dokazi, sastavni deo izjave Karleuše, a uz to svedok Karleuša niti je javni tužilac, niti je sudija, niti je na bilo kakav način zvanično mogao biti ovlašćen da uzima izjave koje mogu da služe kao dokazi u bilo kakvom sudskom postupku. On je policijski oficir koji je prikupljao informacije od raznih ljudi i kao radna grupa pravio te zabeleške. Prema tome, potpuno je sporno sa stanovništa svakog prava i ovo je neka novina, da on ovde nastupa, maltene kao informator o nekim razgovorima koji su vodili, a na drugoj strani, ovde je bilo osporeno čak da svedoče i istražitelji koji su zaista uzimali izjave i koji su zaista uzimali izjave po postupku koji ste bar vi propisali, bez obzira ko se s tim postupkom slagao ili ne. Dakle, to je potpuno sporno, mislim da gospodin Kej ima pravo, a ja vam dodajem i ovaj pravni aspekt Zakona o krivičnom postupku, da su te izjave potpuno bezvredne.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Šin, vrlo kratko.

TUŽILAC ŠIN: Da, vrlo kratko. Optuženi je pokrenuo nekoliko pitanja kojima ću ja da se pozabavim. Prvo, Tužilaštvo tvrdi da je gospodin Karleuša zaista u situaciji koja je drugačija od one kojom se bavilo Tužilaštvo kada je reč o onim drugim istražiteljima. On nema nikakav odnos sa Tužilaštvom i on je ovde došao na sudski poziv. Gospodin Karleuša će sam moći da objasni koliko je učestvovao u pravljenju ovih zabeleški o razgovorima. I na kraju želim da kažem da, s obzirom na vremenska ograničenja koja su nam nametnuta, može samo da se pretpostavi koliko bi vremena trebalo da se saslušaju svi svedoci u vezi sa ovim vrlo važnim dokazima i ovim notornim događajima. To je vrlo složeno područje i mi zaista imamo svedoka koji je obavio istragu u vezi sa ovim pitanjem i on može da svedoči o tome kakva su pitanja postavljanja i kakvi su nalazi radne grupe.

SUDIJA MEJ: Da, mi ćemo to da razmotrimo.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Mi ćemo da prihvatimo ova dokumenta, osim članka iz novina, jer mislimo da oni ne dodaju ništa novo i njih nećemo da prihvatimo, ali ćemo da prihvatimo zvanične beleške na ovoj osnovi. Mi ih ne prihvatamo kao dokazne predmete u smislu da su oni dokazi o istini na osnovu činjenica koje se u njima nalaze. Oni se prihvataju kao deo radnog materijala na koji se oslanja svedok koji može unakrsno da se ispita u vezi sa istragom koju je vodio. Oni se prihvataju kao deo te istrage, ali Pretresno veće neće da uzima u razmatranje te materijale kada bude donosilo odluku o činjenicama koje se nalaze u njima, jer će svedočenje svedoka da bude predmet razmatranja Pretresnog veća, ali svedok može da se poziva na te izjave dok bude svedočio, ako to poželi ili ako mu budu postavljena pitanja u vezi sa tim. Dakle, biće prihvaćeni, kao što sam rekao, kao deo istrage. Dodaću i sledeće. Svedok je u drugačijem položaju u odnosu na istražitelje Tužilaštva. Ovaj svedok nije deo Tužilaštva, on nije istražitelj Međunarodnog suda i u tom smislu, on je nezavisan svedok i pored toga njegova istraga nije obavljena kao deo istrage u ovom konkretnom postupku. To je obavljeno u druge svrhe, državne svrhe i zbog toga ta istraga ima jedan stepen nezavisnosti u odnosu na ovu i zbog toga će Pretresno veće da prihvati dokumenta od 5 do 28 kao dokumente koja su deo istrage. Molim da se svedok uvede.

TUŽILAC ŠIN: Pre nego što se uvede svedok, mogu li da pokrenem samo jedno pitanje u vezi sa ovim tabulatorima?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC ŠIN: Samo bih hteo da kažem da su tabulatori 25, 26 i 27, naravno, drugačije prirode. Ovo su dokumenta koje su izjave, koje su zaista i potpisane. Dok u prvom slučaju imamo zvaničnu zabelešku koju je potpisao policajac, u drugom imamo izjavu koju je potpisala osoba koja je dala tu izjavu. Dakle, oni su drugačije prirode od dokumenata koji se nalaze pod tabulatorima od 5 do 24 i 28.

SUDIJA MEJ: Imaćemo to na umu, mi ćemo da ih prihvatimo, a imaćemo na umu kada budemo pridavali težinu određenim dokumentima.

TUŽILAC ŠIN: Hvala.

SUDIJA MEJ: Da, molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK KARLEUŠA: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ŠIN

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Dobar dan, gospodine. Molim vas, recite nam vaše ime i prezime.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam Dragan Karleuša, rođen 1. januara 1947. godine u Beogradu. Profesionalni sam policajac, pripadnik Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vi ste po nacionalnosti Srbin?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A po veroispovesti ste pravoslavac?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li ste vi vodili policijsku radnu grupu koja je vodila istragu u vezi sa hladnjačom koja je pronađena u Dunavu, u kojoj su bili leševi? Možete li da nam odgovorite sa da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Pre nego što pređemo na pitanja u vezi sa tom istragom, ja ću da vam postavim nekoliko pitanja o kon-

tekstu. Vi ste pomenuli da ste bili policajac. Koje je vaše trenutno zanimanje?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam zamenik načelnika Uprave za borbu protiv organizovanog kriminala. Po činu sam kapetan.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko dugo ste na ovoj funkciji?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na ovoj funkciji sam od oktobra 2001. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: U kom gradu radite?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Izvinjavam se, moram da se ispravim, na ovoj funkciji sam od oktobra 2001. godine, tako je. Radim u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Pre toga, na kojoj ste funkciji bili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Bio sam zamenik načelnika Uprave kriminalističke policije Ministarstva unutrašnjih poslova.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je to bilo takođe u Beogradu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Na toj funkciji, kao zamenik načelnika Uprave kriminalističke policije, koliko je policajaca vama bilo podređeno?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Uprava kriminalističke policije pokriva celu teritoriju Republike Srbije, sve Sekretarijate unutrašnjih poslova, to je više stotina ljudi.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ti ljudi koji su vama bili podređeni, da li su to sve bili detektivi?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Detektivi, šefovi odseka, načelnici i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, koliko dugo ste vi policajac?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam u policijskoj službi od 1975. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko godina ste proveli obavljajući posao detektiva?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Od 1977. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li ste vi dobili *subpoenu*, obavezujući sudski poziv da biste došli ovde i svedočili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, dobio sam sudski poziv posredstvom saveznog Ministarstva pravde, a uručen mi je posredstvom Okružnog suda u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada ste dobili taj sudski poziv?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Dobio sam nekoliko dana pre nego što sam pošao ovamo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je u tom sudskom pozivu pisalo šta će da se desi ako odbijete da ispoštujete taj sudski poziv?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Upozoren sam u tom pozivu da, ukoliko se ne odazovem, snosiću određene konsekvence u skladu sa odredbama Statuta (Statute) ovog Suda i to je posebno bilo naznačeno.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I da li ste vi, u stvari, ovde zato što ste se odazvali tom sudskom pozivu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, ja sam se odazvao ovom pozivu u skladu sa Zakonom o saradnji SRJ sa Haškim tribunalom i to je moja građanska, a i službena obaveza.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li vam je poznat članak koji je objavljen 1. maja 2001. godine u časopisu koji se zove "Timočka krimi-revija", a odnosi se na hladnjaču koja je nađena u reci Dunav?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, poznat mi je.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li ste pročitali taj članak?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li ukratko da nam kažete o čemu je bio taj članak?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U tekstu se navodilo da je negde početkom aprila 1999. godine iz Dunava, na području Tekije, neposredno blizu Kladova, uočena i izvađena hladnjača u kojoj je bilo više desetina ljudskih leševa.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, u maju 2001. godine kada je objavljen taj članak, kakva je bila reakcija u Ministarstvu unutrašnjih poslova, MUP-u, na taj članak?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ministar unutrašnjih poslova gospodin Dušan Mihajlović naložio je da se formira radna grupa, na čelu te grupe sam bio ja i određen je mandat da se istraže sve relevantne činjenice u vezi sa ovim, odnosno da li je to postojalo, nije i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ko vam je preneo odluku ministra da se formira radna grupa i kada je to bilo?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nalog ministra preneo mi je neposredno general Sreten Lukić u njegovoj kancelariji odmah nakon saznanja i objavljivanja ovoga, to je bilo na samom početku maja 2001. godine.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, mogu li da zamolim da pređemo na privatnu sednicu, vrlo kratko, u vezi sa identitetom ostalih osoba koji su bili u toj radnoj grupi?

(privatna sednica)

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li ste upravo rekli da ste vi rukovodili tom radnom grupom? Dakle, da li ste vi postavljeni na mesto šefa, načelnika te radne grupe?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, hteo bih da vam postavim neka pitanja u vezi sa funkcionisanjem radne grupe. Možete li da nam kažete šta je konkretno bio mandat, zadatak te radne grupe? Vi ste to već prethodno nagovestili.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Radna grupa trebalo je da ispita o čemu se u stvari tu radi, da utvrdi relevantne činjenice, da li je to postojalo, ako jeste, da se istraže sve okolnosti pod kojima se to desilo i o tome sačini odgovarajući izveštaj i dokumentaciju.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, samo kratko, kada kažete "relevantne činjenice", da li se to odnosi na ovaj kamion hladnjaču koji je pronađen u Dunavu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, to je bio primarni zadatak, tako je i počelo sa aktivnostima: da li je događaj koji je opisan u reviji koju smo naveli bio istinit i šta se u stvari tu desilo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, šta je vaša radna grupa preduzela, uopšteno govoreći, da bi ostvarila svoj mandat?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Grupa je izvršila odgovarajuće pripreme, operativne, uputili smo se na područje gde je bilo navedeno da je hladnjača isplivala, to je na područje Sekretarijata SUP-a Bor, područje OUP-a Kladovo i neposredno izašli smo na lice mesta da vidimo gde se to, eventualno, desilo. Zatim, izvršili smo niz operativnih provera, obavili više od 30 informativnih razgovora sa službenim licima i civilima, odnosno licima i civilima koji su tada, a i kasnije mogli nešto znati u vezi sa ovim događajem ili bili sami učesnici u događaju.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, kada govorite o zvaničnicima, možete li da nam kažete ukratko na koga mislite?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je, normalno, prvo smo obavili razgovor sa tadašnjim vršiocem dužnosti načelnika SUP-a Bor, gospodinom Časlavom Golubovićem. Razgovarali smo i sa istražnim sudijama, tadašnjim zamenikom Okružnog javnog tužioca, Okružnim tužiocem i drugim tužiocima u Kladovu i drugim službenim licima, policajcima lokalne policije u Kladovu i u Boru.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, želeo bih da se sada pozabavimo rezultatima istrage radne grupe. Prvo, tokom istrage koju je obavila radna grupa, da li ste bili u mogućnosti da ustanovite da li je članak koji je objavljen u maju 2001. godine bio prvi javni izveštaj o tom kamionu hladnjači koji je nađen u Dunavu i da budemo konkretniji, kod Tekije?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, prema našim saznanjima do kojih smo tada došli, konstatovano je da je postojao jedan prethodni članak iste krimi zaječarske revije, objavljen u septembru mesecu 1999. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I tema tog članka koji je objavljen ranije u septembru 1999. godine, možete li da nam kažete šta je to bilo, ukratko?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Otprilike sličan tekst je bio, samo tada se govorilo da se navodno radilo o nekoj saobraćajnoj nesreći, da je isplivala hladnjača i da je pronađeno desetine ljudskih leševa. Otprilike nešto slično što je objavljeno i 1. maja i kasnije.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: U septembru 1999. godine kada je objavljen taj raniji članak, da li ste vi znali za taj članak?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne. Niti ja, niti članovi radne grupe nismo znali da je postojao taj članak.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko je vama poznato, pre nego što se počelo sa radom radne grupe, kako je MUP reagovao na taj članak iz septembra 1999. godine? Da li ste vi bilo šta znali o tome?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja nisam bio upoznat i ne znam kako je MUP reagovao na taj članak. Kasnije smo nešto saznali o tome, ali tada nismo znali o tome ništa.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: U redu, hvala vam. Kasnije ćemo da govorimo o tome šta ste vi ustanovili. U septembru 1999. godine, ko je bio ministar unutrašnjih poslova u Srbiji?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Bio je sada pokojni gospodin Vlajko Stojiljković.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, vi ste već rekli da je radna grupa razgovarala sa 30 osoba i preduzela neke druge radnje tokom sprovođenja istrage. Recite nam, na osnovu toga rada, da li je radna grupa uspela da identifikuje činjenice i informacije koje su potkrepile navode iz članka?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da vidimo sada koje su to činjenice koje su potvrđene. Da li su razgovori i druge radnje koje je preduzela radna grupa potvrdile postojanje hladnjače u aprilu 1999. godine?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jeste, iz više izvora se to potvrđuje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li ukratko da nam kažete koji su to izvori ili barem neki od tih izvora, vrlo kratko?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To su bili uglavnom policajci sa kojima smo razgovarali u vezi sa ovim slučajem, a najviše informacija dao je tehničar koji je tada vršio i uviđaj na licu mesta. Pored njega i ostali sa kojima smo razgovarali.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Šta je konkretno ustanovila istraga radne grupe o toj hladnjači, o samoj hladnjači?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ustanovili smo da se slučaj stvarno desio, da je u rečeno vreme na području sela Tekija isplivala hladnjača, da je u njoj otkriveno nekoliko desetina, tačnije 86 tela, da su ta tela kasnije transportovana kamionima u pravcu Beograda i tako dalje, sve ono što su nam izjavili tadašnji učesnici, odnosno ljudi koji su radili na vađenju tela iz hladnjače.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vratimo se, samo na trenutak, unazad. Da li je istraga radne grupe ustanovila da postoje nekakvi tragovi ili oznake na kamionu koji daje do znanja odakle je taj kamion došao?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na licu mesta konstatovano je da na vratima kamiona hladnjače stoji natpis "Progres-eksport-

na klanica Prizren". Na osnovu toga mogla se stvoriti indicija odakle vozilo dolazi, ali tačno mi nismo mogli da utvrdimo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Šta je ustanovila istraga radne grupe o tome gde su odveženi leševi koji su uklonjeni iz hladnjače?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Rezultat svih razgovora... Utvrdili smo da su tela izvađena iz hladnjače odneta na područje Batajnice, u neposrednu blizinu centra MUP-a, "13. maj".

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I šta je istraga radne grupe ustanovila o lokaciji same hladnjače?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Konstatovano je da je hladnjača, posle vađenja i transportovanja tela izvađenih iz nje, odvežena u Petrovo Selo, na tamošnje strelishte, gde je zapaljena i uništena eksplozivom.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li je istraga radne grupe ustanovila da li je neko iz MUP-a koordinirao ili naredio ove akcije koje ste nam upravo opisali?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Aktivnost transportovanja tela izvađenih iz hladnjača, po saznanjima koje smo dobili od službenih lica sa kojima smo razgovarali i po njihovim izjavama, tu aktivnost naredio je tadašnji načelnik Resora javne bezbednosti, general Vlastimir Đorđević.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je istraga, takođe, ustanovila ko je sproveo ta naređenja, dakle ko je zapravo uklonio tela i kamion?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Naređenje generala Đorđevića išlo je posredstvom načelnika SUP-a Bor, kasnije na licu mesta načelnika OUP-a Kladovo, a tela su, po njihovom naređenju, izvučli, izneli policajci SUP-a Kladovo, neki iz SUP-a Bor, uz pomoć i uz angažovanje civila iz preduzeća "Komunalac", koji su im pomogli u fizičkom iznošenju.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, recite nam da li je radna grupa razgovarala sa načelnikom SUP-a u Boru? Recite samo da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada kažete "SUP", možete li da nam vrlo kratko objasnite šta je to SUP?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: SUP je skraćenica od "Sekretarijat unutrašnjih poslova", a sekretarijat tog regiona pod sobom ima nekoliko OUP-ova. Na primer, OUP Negotin, OUP Kladovo i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je radna grupa tokom svoje istrage razgovarala sa osobama koje su iznele leševe iz hladnjače i primile ih na neko drugo mesto?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jeste, razgovarala je sa svima do kojih je bilo moguće doći, sa policajcima i sa civilima.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A kada je reč o osobama koje su uklonile leševe, da li su oni, kada je radna grupa sa njima razgovarala, potvrdili da su oni to učinili, odnosno da li su barem neki od njih potvrdili da su oni to učinili, dakle odneli tela?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, svi su potvrdili, oni koji su učestvovali u iznošenju tela, koji su učestvovali u utovarivanju tela u kamion i oni koji su te kamione, obzirom da se radilo o dva kamiona, odvezli u pravcu Beograda.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ranije ste spomenuli policajce iz Kladova i civile iz preduzeća "Komunalac". Znači, to su ljudi koji su potvrdili da su se ti događaji odigrali i da su oni učestvovali u tim događajima. Da li je tako?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne samo oni. Potvrdio je načelnik tadašnjeg SUP-a, potvrdili su zamenik Okružnog tužioca, Okružni tužilac u Negotinu, Opštinski tužilac, tužilac Okružnog suda u Kladovu, zamenik Okružnog tužioca, istražni sudija, Opštinski sud u Kladovu i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Sve ove stvari o kojima smo maločas govorili, a koje je istraživala radna grupa, da li su vama svedoci govorili o svemu tome? Samo čas, moram tu da se zaustavim... Izvinite, ponoviću pitanje: da li postoje činjenice koje je istraživala radna grupa o kojima ste upravo govorili? Da li su vam o tim činjenicama govorili svedoci i da li su oni potvrdili da su učestvovali u tim događajima?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li je istraga radne grupe ustanovila kako je teklo uklanjanje leševa od strane civila iz preduzeća "Komunalac" i kako su oni plaćeni?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Njihove se izjave poklapaju. Oni su za to dobili odgovarajuću naknadu koja im je kasnije isplaćena, ja mislim da je to bilo negde oko 2.000 dinara po osobi.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Iz kog fonda su došla ta sredstva, šta je ustanovila istraga radne grupe?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na osnovu postojećih dokumenata koje smo tada mogli da pribavimo, utvrđeno je da su sredstva za naknadu za taj rad ljudi isplaćena iz sredstava iz kase posebne namene MUP-a Republike Srbije.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li je istraga radne grupe ustanovila u kojoj su meri informacije o tom događaju mogle da budu saopštene javnosti u aprilu 1999. godine?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema kazivanjima načelnika SUP-a Bor, tadašnjeg i ostalih ljudi, a posebno sa Okružim tužiocem iz Negotina, došli smo do saznanja da je tada ceo slučaj proglašen nekakvom tajnom, navodno državnom tajnom i da se o tome ne može govoriti i da se ceo slučaj zatvori za javnost, odnosno da se zatvore informacije za javnost i da se posao obavi do kraja. Misli se na iznošenje, vađenje kamiona i iznošenje i transportovanje tela. Koliko je meni poznato, utvrdili smo takođe da je cela operacija dobila radni naziv "Dubina 2", a to je značio samo jedan radni naziv cele te operativne aktivnosti.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, vratimo se na trenutak sredstvima iz kojih su plaćeni radnici koji su tovarili leševe. Vi ste, ako se ne varam, spomenuli da ste to ustanovili iz dokumenta koje ste imali na raspolaganju. Da li je radna grupa takođe tu informaciju dobila i od svedoka sa kojim je razgovarala?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jeste. Radi se o tadašnjem zameniku šefa kabineta gospodina Đorđevića, njegovo ime je Slobodan Borisavljević.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Na to ćemo još da se vratimo. Hvala. Osim tih činjenica o kojima ste upravo govorili, da li je radna grupa uspela da utvrdi i neke druge činjenice tokom svoje istrage?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Utvrdili smo gde su dopremljeni, gde su dopremljena tela iz kamiona i jednog i drugog i saznali smo za tačnu lokaciju gde su oni sahranjeni.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su te činjenice, kao i druge činjenice koje je utvrdila radna grupa, objavljene javnosti u Srbiji putem nekih dokumenata?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Sve do čega je došla tada radna grupa u svom radu, objavljeno je na konferenciji za novinare putem jednog saopštenja ili informacije. Ta informacija podeljena je sredstvima informisanja.

TUŽILAC ŠIN: Molim sudskog poslužitelja da svedoku pokaže fasciklu sa dokumentima, odnosno kompletno tabulator 3, 4.

SUDIJA MEJ: I za to treba dokazni broj.

sekretar: Časni Sude, ovo će da bude dokazni predmet Tužilaštva 274.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, molimo da sada pogledate ovu fasciklu i dokumente pod tabulatorom 3 i 4. Pročitajte ih i kad završite postaviću vam nekoliko pitanja o tim dokumentima. Gospodine Karleuša, prepoznajete li te dokumente?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, prepoznao sam te dokumente.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam opišete vrlo kratko šta su ti dokumenti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ovo su dva saopštenja za javnost. Nazvali smo ih "Informacija" u kojima su sadržane sve činjenice do kojih smo tada došli u vezi sa "Slučajem hladnjača". Ovde se vidi o čemu se radi, radni naziv "Slučaj hladnjača". Govorili smo povodom čega je konstituisana radna grupa, zbog čega smo krenuli u posao, po čijem nalogu i tako dalje, gde smo bili, šta smo uradili i rezultati svi o kojima sam već govorio.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, samo trenutak, zbog prevoda. Vi ste, znači, rekli da ta dva dokumeta sadrže sve činjenice do kojih je došla vaša radna grupa kad je reč o "Slučaju hladnjača". Da li se može reći da su to sve činjenice koje ste vi uspeli da prikupite do datuma izdavanja tih dokumenata? Drugim rečima, vi ste nakon što su ti dokumenti, nakon što je sačinjen taj drugi dokument, vi ste uspeli da utvrdite još neke činjenice?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li u ta dva dokumenta postoje neke nepreciznosti ili neke netačnosti što je utvrđeno kasnijim istragama?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: U informaciji broj 2 nalazi se nešto što nije korektno, a što smo kasnije utvrdili, a odnosi se da su u hladnjači prilikom vađenja tela pronađena tela sa uniformama OVK. To smo kasnije u naknadnom razgovoru sa svedocima proverili i utvrđeno je da, oni su izjavili da to nije tako.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Časni Sude, uniforme OVK spominju se na engleskom na prvoj stranici dokumenta. Gospodine, koliko vam je poznato da li ste u međuvremenu ustanovili da u ta dva dokumenta postoje još neke netačnosti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vi ste spomenuli da je radna grupa obavljala informativne razgovore. Da li je radna grupa sačinila neke beleške o tim razgovorima?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: O svim razgovorima koje je radna grupa obavila na terenu sačinjene su odgovarajuće službene beleške. To su zapisi o službenim razgovorima koji su operativci, odnosno članovi radne grupe zapisali ono što su čuli, što je bilo moguće bolje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada je reč o tim razgovorima, koliko ste vi razgovora lično obavili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja nisam razgovarao ni sa jednim od svedoka niti lica s kojima su razgovarali, nego su uvek to činili sa više članova radne grupe, a u mnogim od ovih razgovora neposredno sam učestvovao zajedno sa pripadnicima radne grupe.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, kad kažete da ste učestvovali, da li to znači da ste vi bili prisutni kad su ti razgovori vođeni?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, uglavnom u većini razgovora sam bio prisutan. U samo nekoliko nisam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Šin, došlo je vreme kada bismo morali da napravimo pauzu. Da li je ovo možda pogodan trenutak?

TUŽILAC ŠIN: Svakako, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Karleuša, sada idemo na pauzu od 20 minuta. Molim vas da imate na umu da tokom ove pauze i onih drugih pauza do kojih može da dođe u vašem svedočenju ne smete ni sa kim da razgovarate o vašem svedočenju sve dok se ono ne privede kraju, a to se odnosi i na pripadnike tima Tužilaštva. U redu, pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da se vratimo na ono gde smo stali. Rekli ste da ste prisustvovali skoro svim intervjuima. Kao šef radne grupe, da li ste videli beleške koje je vodila radna grupa, uključujući i one razgovore kojima vi niste bili prisutni?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, ja sam upoznat sa svim našim dokumentima, službenim beleškama i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, govorim o ovom registratoru dokumenata koji se nalaze pred vama. Pogledajte tabulatore od 5 do 24 i tabulator 28, molim vas. Pogledajte ih jedan po jedan i recite nam kada završite sa tim, a ja ću da vam onda postavim neka pitanja u vezi sa ovim dokumentima i dokumentom 28. Gospodine Karleuša, da li ste pogledali ova 22 dokumenta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li prepoznajete ta dokumenta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam ukratko kažete šta su ta dokumenta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To su službene beleške radne grupe u vezi sa razgovorima koje smo obavili sa licima na terenu ili bilo gde, sa onima sa kojima smo smatrali da treba da razgovaramo i, kako sam već rekao, oni koji su nešto mogli znati ili su znali u vezi sa događajem. To je ono sažeto kako su ljudi to rekli, vidi se da to nije klasična izjava, već je to službena beleška o onome šta su oni izgovorili, odnosno saopštili nama.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li ste vi dostavili ta dokumenta Tužilaštvu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Časni Sude, Tužilaštvo je dobilo ova dokumenta od jugoslovenskih vlasti, u odgovoru na zahtev da pomognu Tužilaštvo u njihovom radu. Gospodine Karleuša, hteo bih da vam postavim nekoliko pitanja u vezi sa načinom na koji su se pripremala ova dokumenta. Da li je korišćena određena forma prilikom tih razgovora koji se onda odnosio na stvaranje ovih dokumenata? Možete da odgovorite sa da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su svih ovih 22 dokumenta koji su napravljeni kao beleške tih razgovora napravljeni u toj formi?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, forma je vrlo slična.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, ja bih vas molio da nam objasnite tu formu. I možda je najbolji način ako pogledate dokument broj 5, tabulator 5 kao primer. Molim da se tabulator 5 stavi na grafoskop. Gospodine Karleuša, molim vas prvo nam objasnite šta piše u gornjem desnom uglu ove prve stranice ovog dokumenta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Piše "Slučaj hladnjača", to je radni naziv operativnih i drugih aktivnosti radne grupe.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Gospodine Karleuša, pogledajte sada levi gornji ugao, tu su četiri reda i možete li da nam objasnit značaj ova četiri reda?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je takozvano zaglavlje, prvi red, znači, "Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije", u drugom redu "Uprava kriminalističke policije", zatim ovde je datum "12. maj 2001. godine" i "Beograd", kao sedište Uprave kriminalističke policije i MUP-a Republike Srbije.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A ispod toga u sledećem redu u centru, možete li da nam kažete šta tu piše i šta to znači?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Piše kao naslov "Službena beleška", ja sam upravo objasnio šta znači službena beleška, to

je sve ono zapisano o onome šta su izjavili lica sa kojima smo razgovarali.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Ranije ste spomenuli rezime, kada ste objašnjavali šta je službena beleška. Možete li da nam nešto više objasnite? Ispravite me ako grešim, ali mislim da ste takođe rekli da se tu nalazi sve ono šta je svedok rekao.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tu se nalazi sve ono šta je relevantno, šta je svedok rekao, jer to čini bit i suštinu njegovog iskaza i ono šta smo mi smatrali da je važno. Nevažne stvari nismo zapisivali, jer, kao što znate, u razgovoru se govore mnoge druge stvari koje nisu relevantne za samo pitanje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da pogledamo prvi pasus ovog dokumenta pod tabulatorom 5. Možete li nam ukratko da nam objasnite u čemu je značaj informacija koje se nalaze u tom prvom paragrafu, ali ukratko, molim vas?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je sam uvod, svaka službena beleška sadrži sličan uvod, objašnjava šta je povod ovog rada, šta je gde objavljeno, aktivnost, saopštenje javnog tužioca, o čemu se tu, u stvari, radi i do čega smo, u stvari, došli, i šta je bio zadatak radne grupe.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ako pogledamo sledeći paragraf, ispod ovog, možete li da nam objasnite u čemu je značaj informacija koje se tu nalaze?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ovde je primarno po čijem je nalogu radna grupa obavila ovaj radni zadatak, kada je obavljen informativni razgovor, u koliko časova i sa kojim licem je obavljen razgovor i tu se napominje da ispod toga sledi ono šta je on rekao.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ako sada pogledamo poslednju stranicu ovog dokumenta pod tabulatorom 5, možete li da nam objasnite šta, u čemu je značaj ovog poslednjeg reda u kom se pominje vreme?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Označava kada je završen ovaj informativni razgovor, a tamo na početku imao sam kada je informativni razgovor započet.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, ispod toga na samom dnu dokumenta s desne strane nešto piše, šta to označava?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Označava ko je sačinio ovu službenu belešku, a ispod toga ono šta sve sačinjava, ko je sačinio službenu belešku, ovde se konkretno kaže da je to uradila radna grupa.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li su članovi ove radne grupe pojedinačno potpisivali ove službene beleške ili se to, u stvari, potpisivalo na ovaj način u ime svih njih?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nisu potpisivali pojedinačno i na ovaj način je potpisivano u ime svih njih. Tako smo odredili da ćemo tako raditi.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li to znači da su svi članovi radne grupe bili prisutni prilikom svakog razgovora?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne znači da su svi članovi radne grupe bili prisutni, ali ja znam da je većina bila, uvek dvoje ili troje. Nikada pojedinac nije obavljao informativni razgovor.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ako pogledate ovaj rezime, ja ću kasnije da se vratim na paragrafe 8 i 9... Gospodine Karleuša, ja bih hteo da se pozabavimo time na koji način je radna grupa obavljala ovu istragu, da li je bilo više, da li je bilo neko više službeno lice koje je radna grupa pokušala da kontaktira i da s njim razgovara prilikom ove istrage, službeno lice MUP-a? Možete li da odgovorite sa da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ko je bio na najvišem položaju od tih službenih lica sa kojima je radna grupa pokušala da razgovara?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Bio je to gospodin Vlajko Stojiljković, tadašnji ministar unutrašnjih poslova, odnosno 1999. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li na bilo koji način postoji neka beleška o tom pokušaju da se s njim razgovara?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Postoji.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, ako možemo na kratko da pređemo na privatnu sednicu da bih postavio samo jedno pitanje o jednom dokumentu.

(privatna sednica)

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, sada smo ponovo na javnoj sednici. Koji je bio sledeći zvaničnik među službenim licima u MUP-u, sledeći po funkciji, sa kojim ste pokušali da obavite razgovor tokom istrage?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je bio general Vlastimir Đorđević.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada je radna grupa pokušala da sa njim obavi razgovor?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Neposredno po formiranju radne grupe i otpočinjanja aktivnosti koje se u zadatku radne grupe, pokušali smo da porazgovaramo sa gospodinom Đorđevićem i to je učinjeno vrlo kratko u jednom preliminarnom razgovoru, znači pre nego što smo došli do relevantnih saznanja koja smo ovde zapisali.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Šta vam je general Đorđević rekao kada je radna grupa pokušala da sa njim obavi razgovor?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je bio vrlo kratak preliminarni razgovor, naglašavajući da samo hoćemo kratko s njim da porazgovaramo. Na pitanje šta on zna o tome i o tim događanjima, rekao je kratko: "E to je bilo šta je bilo, šta da vam kažem".

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: U kontekstu tog preliminarnog razgovora, da li je radna grupa jasno rekla generalu Đorđeviću šta je tema razgovora?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A da li je njegov odgovor bio u kontekstu te teme?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Sve šta je on rekao, otprilike je rečeno u ove dve rečenice ili u jednoj rečenici, s tim što smo mi naglasili da ćemo da se vratimo na razgovor sa njim kada se vratimo sa terena i da ćemo ga pozvati da ponovo razgovaramo sa njim.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A gde je obavljen taj preliminarni razgovor koji ste upravo opisali?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Razgovor je obavljen u zgradi Ministarstva unutrašnjih poslova u Beogradu, u mojoj kancelariji.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, upravo ste pomenuli da je postojala namera da se sa njim ponovo napravi razgovor. Da li je sa njim ponovo napravljen razgovor?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Kada je odlučeno da se gospodin Đorđević pozove na informativni razgovor, on nama više nije bio dostupan. Nismo znali gde se nalazi, pokušavali smo na razne načine i kako to nismo uspeli, za njim je raspisana policijska poternica.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je radna grupa kasnije ikada uspela da otkrije gde se nalazi general Đorđević?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne. Radna grupa nije uspela da otkrije. Postojale su razne priče, čak i u štampi, ali ni danas ne znamo gde je gospodin Đorđević.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, pored ovog pokušaja i ovog preliminarnog razgovora sa generalom Đorđevićem, da li je radna grupa obavila razgovore sa drugim osobama koje su vam

rekle o tome da je general Đorđević znao za tu hladnjaču i da je on učestvovao u bavljenju tom hladnjačom nakon toga?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam navedete jednu ili nekoliko tih osoba, ne morate sve da ih navedete?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Pa izjave tih lica se nalaze ovde u ovom materijalu. Jedan od njih je tadašnji načelnik SUP-a Bor, gospodin Časlav Golubović, Sloba Borisavljević i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Pored toga, da li je radna grupa dobila izjavu nekoga ko je radio sa generalom Đorđevićem, a koja se odnosila na to da je general Đorđević znao za "Slučaj hladnjača" i da je on takođe učestvovao u celom tom slučaju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, molim vas pogledajte tabulator 27. u registratoru dokumenata koji su pred vama. Pogledajte taj dokument na čas. Gospodine Karleuša, da li prepoznajete taj dokument?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam ukratko objasnite kakav je to dokument?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ovo je izjava koju je dao gospodin Slobodan Borisavljević, koji je tada bio na radnom mestu šefa kabineta ministra unutrašnjih poslova. Izjavu je dao na moj usmeni zahtev i ovde on objašnjava kada je, kada se to sve desilo, koga je obavestio, kako je došlo do informacije, šta se desilo sa hladnjačom, da je isplivala u Dunavu, u kome se nalaze, da se tamo nalaze leševi muškaraca, žene i dece i tako dalje, ko mu je, koga je o tome obavestio, i tako dalje. Znači, ovde stoji ono šta je on izjavio, na koji način je general Đorđević o tome obavešten.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Gospodine Karleuša, pored ministra Stojiljkovića i generala Đorđevića, da li je bilo službenih lica

na visokim funkcijama u MUP-u tada ili sada sa kojima je radna grupa pokušavala da obavi razgovor u vezi sa ovim slučajem?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam ukratko kažete koji su to ljudi i šta je od njih radna grupa saznala?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To su bili nekoliko generala: general Petar Zeković, general Stojan Mišić, Dragiša Dinić, Obrad Stevanović i tako. Oni su na pitanje šta znaju o ovome i eventualnom njihovom učešću u ovim događanjima i kako, šta bi mogli da objasne u vezi sa tim, negirali svoje učešće i ikakva saznanja u vezi sa tim.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li su materijali koje je prikupila radna grupa, a koje obuhvataju i službene beleške, da li je radna grupa te materijale predala drugim organima tokom svojim istraga?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Te materijale predali smo samo nadležnim okružnim tužilaštvima. Konkretno u "Slučaju hladnjača", nadležnom Okružnom tužilaštvu u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Idemo sada na rezultate istrage radne grupe. Spomenuli ste da ste te materijale predali tužilaštvu u Beogradu. Da li je bilo i drugih tužioca u Srbiji kojima je radna grupa predala materijale koje je bilo prikupila, bilo sama sačinila?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. To su bila tužilaštva u Negotinu i u Užicu. Oni su bili nadležni za svoju teritoriju.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Samo da razjasnimo jednu stvar, ja kada govorim o materijalu koji je sačinila radna grupa, mislim konkretno na vaše službene beleške. Da li je vaš odgovor i dalje isti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Naše službene beleške dostavili smo Okružnom tužilaštvu u Beogradu koje su se odnosile sa ostalim materijalom na "Slučaj hladnjača", a materijale, službene beleške i drugo iz nadležnosti okružnih tužilaštva koje sam sada

naveo, to je u Negotinu i Užicu, dostavili smo posebno, znači za slučajeve koji su se desili na njihovom području.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, koliko je često radna grupa obavestavala tužioce o razvoju istrage?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi smo bili u neposrednom kontaktu sa tužiocima i oni su bili informisani o toku našeg rada, a kada je okončano u velikoj meri prikupljanje službenih beleški i drugih dokumenata, onda smo zvanično, zvaničnim aktom sve te materijale dostavili konkretno za "Slučaj hladnjača" Okružnom tužilaštvu u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Konkretno kada je reč o materijalu koji je predat tužiocima, da li su se u tom materijalu nalazile informacije o lokalitetima neoznačenih grobnica? Samo da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko takvih lokaliteta, ako se radi o broju većem od jedan, se nalazilo u vašem materijalu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tri.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Recite nam koja su to tri lokaliteta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prvi lokalitet Batajnice, neposredno kod Beograda, drugi je Petrovo Selo u blizini Kladova i treći, obala jezera Perućac u blizini Bajine Bašte.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su na svim tim lokalitetima sprovedene ekshumacije?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li ste vi lično posetili ta tri lokaliteta?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Molim sudskog poslužitelja da svedoku pokaže dokazni predmet 172. Izvinjavam se, morao sam to rani-

je da spomenem. Gospodine Karleuša, pogledajte, molim vas, tu kartu i recite nam, odnosno pokažite nam ta tri lokaliteta na ovoj karti.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Evo, prvi je lokalitet Batajnica, pored Beograda, drugi je Petrovo Selo kod Kladova i treći se nalazi na obali reke Drine, jezero Perućac.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Gospodine Karleuša, da bismo bolje shvatili način na koji je funkcionisala radna grupa i način na koji je ona komunicirala sa tužilaštvima i drugim organima, okrenimo se sada konkretno razvoju događaja uz prvi lokalitet, Batajnica. Prvo, kako je radna grupa saznala da se tamo možda nalazi neoznačena grobnica?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To smo saznali iz izjava ljudi koji su znali za taj lokalitet i čije se službene beleške nalaze u ovom materijalu ovde.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Nakon što ste dobili te informacije u razgovorima, šta je radna grupa zatim učinila?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da bismo izvršili prethodnu proveru, odnosno da bismo utvrdili da li je to tačno, odnosno da li su izjave tačne i informacije do kojih smo došli, izvršili smo prethodna iskopavanja na licu mesta i za to smo angažovali stručnjake sudske medicine iz Kriminalističko-tehničkog centra našeg MUP-a.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su ta preliminarna iskopavanja pokazala da tamo mogu da postoje ljudski ostaci na tom lokalitetu? Da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Šta je radna grupa zatim učinila, konkretno?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na osnovu tog saznanja obavestili smo Okružnog javnog tužioca u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je tužilac o tome obavestio neku drugu osobu ili organ o materijalima i informacijama koje je dobio od vas?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Naravno, o tome je obavestio istražnog sudiju. Istražni sudija, okružni tužilac i svi mi izašli smo na lice mesta i istražni sudija je dao nalog da se izvrši ekshumacija i obdukcija tela.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koje su poteze preduzeli istražni sudija i tužilac nakon što su dobili tu informaciju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ja sam već odgovorio, tim povodom i u vezi sa tim istražni sudija naložio je ekshumaciju i obdukciju, za taj posao zadužio je i angažovao stručnjake iz Instituta sudske medicine u Beogradu, a okružni tužilac naložio je dalje prikupljanje podataka i provere vezane za ovaj slučaj radi rasvetljavanja celokupnog događaja.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je ta prvo grobnica u Batajnici dobila neku oznaku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Od strane stručnog tima eksperata sudske medicine koja je vršila ekshumaciju dobila je oznaku "BA1", što je trebalo da znači "Batajnica 1".

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li su na tom lokalitetu locirane i druge grobnice?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema našim saznanjima bilo ih je oko pet.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko je grobnica ekshumirano ili su ekshumacije u toku, od te cifre od pet?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tokom prošle godine, leta prošle godine ekshumirane su dve grobnice, a danas je, znači,

grobница "BA1" i "BA2", a danas je u toku ekshumacija "BA3" i ona teče.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kakav je proces kojim su te druge grobnice identifikovane? Da li je to bilo nešto slično ovom procesu koji ste vi upravo opisali, način na koji je radila radna grupa i onda kontaktirala tužioce istražnog suda?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, otprilike je isto tako bilo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, šta je ustanovljeno ekshumacijama na lokalitetu u Batajnici, "BA1"?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema izveštaju ekspertskeg tima koji je vršio ekshumaciju i prema onome šta smo mi prisustvom na licu mesta mogli da saznamo, ekshumirano je ukupno, odnosno najmanje 38 tela, kako stručnjaci kažu. Pronađeni su i neki drugi predmeti koji su stavljeni u obradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Upravo ste nam rekli da ste vi bili prisutni na tom lokalitetu, bilo vi, bilo drugi pripadnici radne grupe?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, bili smo prisutni dosta vremena.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A na lokalitetu "Batajnica 2", to jest "BA2", šta je tamo otkriveno ekshumacijama?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema izveštaju eksperata koji su ekshumacije radili, ekshumirano je ukupno oko 270 tela. Takođe i u toj grobnici pronađena su i neka identifikaciona dokumenta i neki drugi predmeti.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, vi ste spomenuli neke predmete. Da li je prilikom ekshumacija, spomenuli ste neke predmete, da li postoje neke indicije da je među tim predmetima bilo...

SUDIJA MEJ: Već smo o tome imali nekih iskaza. Gospodin Vilson (Wilson) je, ako se dobro sećam, o tome govorio.

TUŽILAC ŠIN: Gospodin Fulton (William Robert Fulton).

SUDIJA MEJ: Da, mislio sam na gospodina Fultona.

TUŽILAC ŠIN: Da. Gospodin Fulton je u svom iskazu rekao da je ovaj svedok, gospodin Karleuša, bio viši srpski politički zvaničnik prisutan na licu mesta.

SUDIJA MEJ: Znete, mi smo ovde dosta kratki sa vremenom, ovaj svedok svedoči već neko vreme. Kroz ovo smo već prošli. Ukoliko imate još neke relevantne stvari, možete to da prođete, ali inače nema smisla da o tome ponovo govorimo.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Svakako. Dozvolite mi samo da završim ovu temu pre nego što pređemo na sledeću. Gospodine Karleuša, vrlo kratko recite nam da li su ekshumacije pokazale indikacije na temelju kojih može da se zaključi ko je pokopan u tim masovnim grobnicama i odakle su?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Mi smo iz razgovora obavijenih sa ljudima koji su to radili, koji su dovezli i koji su izvršili ukopavanje tih leševa obavili razgovor i znamo ko je to uradio tu, bar za ovo šta smo sada napomenuli. Postojala je indicija odakle su ti leševi, međutim mi nismo sigurni da je to, s obzirom a su pronađene samo lične karte, a lične karte su glasile na imena lica albanske nacionalnosti, pa je samo prema tome mogla da se utvrdi neka indicija odakle oni eventualno potiču.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vrlo kratko, sada Petrovo Selo. Šta su ekshumacije tamo otkrile? Vrlo kratko, molim vas.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Dve masovne grobnice, ekshumirano je ukupno 77 tela i tu su pronađena neka dokumenta.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I još veoma kratko, o lokalitetu na jezeru Perućac, šta su tamo otkrile ekshumacije?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na jezeru Perućac ekshumirano je najmanje 48 tela. Ekshumaciju je radio ekspertski tim Vojno-medicinske akademije u Beogradu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Gospodine Karleuša, da li je radna grupa tokom vaše istrage saznala nešto o sastancima na kojima je planirano uklanjanje leševa sa Kosova? Da ili ne?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Koliko je takvih sastanaka održano?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Tri.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Idemo hronološkim redosledom. Kada je održan prvi sastanak na osnovu informacija koje je dobila radna grupa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prvi sastanak u vezi sa ovim održan je u kabinetu tadašnjeg predsednika, gospodina Miloševića, održan je u martu 1999. godine.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I prema informacijama koje je dobila radna grupa, recite nam, vrlo kratko, ko je još bio prisutan na tom sastanku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema onome kako smo mi dobili informaciju, na sastanku je bio, pored gospodina Miloševića, bio je prisutan tadašnji načelnik Resora javne bezbednosti, gospodin Vlastimir Đorđević, general, general Radomir Marković, tadašnji ministar Vlajko Stojilković i neka druga lica.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vrlo kratko, molim vas, gospodine Karleuša, o čemu je razgovarano na tom sastanku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Razgovaralo se o potrebi takozvane asanacije i uklanjanju ostataka, odnosno svih tragova koji bi mogli da eventualno budu predmet interesovanja Haškog tribunala.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je radna grupa tu informaciju saopštila javnosti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, saopštila je javnosti na jednoj konferenciji za štampu kroz informaciju koju smo ovde videli.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da li je to takođe stajalo u jednom od komunikea koje je pripremala radna grupa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Upravo sam to rekao. To smo i to šta smo saznali objavili smo u informaciji za štampu.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Časni Sude, evo, da bismo radili brže, upućujem vas na tabulator 3, na engleskom jeziku to je četvrta strana, drugi paragraf na četvrtoj strani. Gospodine Karleuša, želeo bih da sada idemo dalje. Recite nam gde je i kako radna grupa saznala za taj sastanak 1999. godine u martu?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Negde pred kraj maja 2001. godine bio sam prisutan na jednom sastanku gde sam referisao o toku istrage u vezi sa "Slučajem hladnjača", kada sam informisan o izjavi koju je dao gospodin Radomir Marković u kome se... Znači, on je ovo rekao u svojoj izjavi i mi smo to otprilike i preneli u saopštenju za javnost.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada kažete "izjava Radomira Markovića", kome je on dao te izjave prema vašem shvatanju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: On je izjavu dao pripadnicima Službe državne bezbednosti koja sa njim na ovu temu razgovara.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kada kažete da ste bili na sastanku gde ste saznali za to, kakva je to bila vrsta sastanka?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: To je bio regularan sastanak gde sam ja informisao dokle se stiglo u vezi sa istragom u "Slučaju hladnjača".

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Kakvi su to ljudi bili prisutni na tom sastanku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Rukovodstvo MUP-a.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A sada da se okrenemo drugom sastanku, drugom od tri sastanka koje sam ranije spomenuo. Kada se taj sastanak održao?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Taj sastanak se održao neposredno posle ovog prvog koga smo spomenuli, u kabinetu gospodina Vlajka Stojiljkovića.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ko je još bio prisutan, prema informacijama koje je prikupila radna grupa?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema informacijama iz istog izvora kao i prethodno saznanje, saznaje se da je tom sastanku, pored ministra Stoiljkovića, prisustvovao i general Vlastimir Đorđević i Dragan Ilić, general takođe.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Vrlo kratko nam recite, gospodine Karleuša, prema informacijama koje je dobila radna grupa, o čemu je raspravljano na tom sastanku?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Na tom sastanku dogovoreno je kako realizovati nalog koji su dobili u kabinetu od tadašnjeg predsednika, gospodina Miloševića i ministar Vlajko Stojiljković je neposredno zadužio za tu realizaciju generale Đorđevića i Ilića.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li je ta informacija koju je dobila radna grupa takođe saopštena javnosti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Nije. Ne sećam se tačno, mislim da nije. Možda i jeste, ne znam, treba da pogledam ovde.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Mogu li da skrenem vašu pažnju, gospodine Karleuša, na zadnju stranu tabulatora 3. Časni Sude, to je treći paragraf na četvrtoj stranici, tabulator 3 na engleskom jeziku.

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da. Ovde vidim, tako je. Saopštili smo javnosti.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, u tom paragrafu i u paragrafu odmah iznad njega, da li se tu nalazi tačna informacija o tome šta je saznala radna grupa o tim sastancima?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da, prema izjavi gospodina Radeta Markovića.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, idemo sada na treći sastanak. Kada je održan taj treći sastanak?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Održan je nešto kasnije i o tome postoji odgovarajući dokument.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Ko je bio prisutan na tom sastanku, prema informacijama koje ste vi u radnoj grupi dobili?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Bio je prisutan general Đorđević, general Dragan Ilić, još neko, ne znam tačno.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: I da li je dnevni red, odnosno tema tog sastanka bila ista kao druga dva sastanka?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: A sada, molim vas, pređite na tabulator 26. To je taj dokument?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Da, 26. Dakle, objasnite nam šta predstavlja taj dokument?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Potpukovnik Slobodan Borisavljević, na moj zahtev, dao je svoju izjavu. Izjava je data 23. maja 2001. godine. Ovde se kaže da je u zgradi Gradskog odbora SPS-a u Beogradu održan sastanak, te je general Đorđević obavestio generala Ilića da je odlučeno da se na teritoriji Kosova i Metohije izvrši asanacija bojišta i da je potrebno da se našim radnicima terena uputi stručna pomoć. Za ovu pomoć on je odredio dvojicu oficira policije da idu na Kosovo i da pruže pomoć lokalnim organima.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, mi smo već čuli za izraz "čišćenje" neke teritorije ili bojišta, ja mislim da se na srpskom za to kaže "asanacija". Recite nam kakvo je uobičajeno značenje te reči, prema vašim saznanjima?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Prema mojim saznanjima asanacija je normalan termin koji označava uklanjanje sa bojišta žrtava, poginulih ljudi, stoke, eksplozivnih materijala, hemijskih sredstava i tako dalje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Uzevši u obzir kontekst unutar kog je radna grupa saznala za način na koji je ovaj izraz korišćen na ta tri sastanka, da li se vama čini da je na tim sastancima taj izraz upotrebljavan u tom značenju?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Izgleda da je upotrebljen u nekom drugom značenju.

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, treba mi još par minuta.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, koliko je vama poznato kako je javnost reagovala na rad radne grupe? Možete li to ukratko da opišete?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Povodom objavljivanja rezultata do kojih je došla radna grupa, javnost u Srbiji je podeljena.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šin, vi ste svedoka pitali da li je izraz korišćen na isti način na ta tri sastanka i svedok je odgovorio da mu se činilo da je taj izraz korišćen u jednom drugom značenju. Mislim da biste trebali da ga pitate koje je to drugo značenje.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Svakako. Gospodine Karleuša, molim vas da nam objasnite vaš raniji odgovor. Kada ste rekli da je reč asanacija korišćena u jednom drugom značenju, možete li da nam objasnite šta ste mislili koje je to bilo drugo značenje kada govorimo o reči "asanacija"?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Sama činjenica da je po izjavi gospodina Markovića rečeno da treba izvršiti uklanjanje svih tragova koji bi mogli biti predmet interesovanja Haškog tribunala, odnosno da se sva tela civila ili iskopaju ili na drugi način nađu i prenesu na drugo mesto, meni izgleda da se ne može govoriti o primeni prave asanacije, u njenom pravom značenju.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Hvala. Gospodine Karleuša, počeli ste da nam opisujete reakciju javnosti na rad radne grupe. Da li ste vi lično iskusili nešto od te reakcije javnosti?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: S obzirom da je podeljena javnost svojim gledanjem na rezultate istrage i onoga šta je radila radna grupa i da velika većina građanstva zna o čemu se radi, ali postoji i druga strana koja to ne odobrava, ja sam lično imao negativna iskustva vezano za to.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Možete li da nam nešto opširnije kažete šta mislite kada kažete "negativne reakcije"?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: S obzirom da sam se ja u javnosti eksponirao i saopštavao javnosti rezultate do kojih je došla radna grupa, primio sam nekoliko pretećih pisama sa sadržajem vrlo ozbiljnim, gde mi se čak preti i smrću.

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Gospodine Karleuša, da li biste vi ovde došli da svedočite da niste primili obavezujući nalog?

SVEDOK KARLEUŠA – ODGOVOR: Ne, ja ne bih došao.

TUŽILAC ŠIN: Nema više pitanja, časni Sude. Želeo bih još da ponudim registrator i sve tabulatore osim broja 1 i 2 u dokazni materijal u skladu sa vašom odlukom.

SUDIJA MEJ: Da, u redu već imamo dokazni broj za to, tako da je, dakle, to već u spisu. Gospodine Karleuša, molim vas lepo da se vratite ovamo sutra ujutro kako biste bili unakrsno ispitani. Suđenje će da se nastavi sutra u 9.00. Hvala. Sednica se sada prekida.